

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP MAANDAG 27 JUNI 2011 OM 19.30 UUR

Voorzitter: de heer B.B. Schneiders
Griffier: de heer B. Nijman
Wethouders: de heer E.P. Cassee, de heer P.R. van Doorn, de heer P.J. Heiliegers, de
heer J.C. van der Hoek en de heer J. Nieuwenburg

Aanwezig zijn 38 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.G.B. Breed (D66), de heer D.A. Bol (GroenLinks Haarlem), mevrouw mr. P.J. Bosma- Piek (VVD), de heer G.B. van Driel (CDA), mevrouw L.A. Drogdrop (SP), de heer J. Fritz (PvdA), de heer W. van Haga (VVD), de heer R.H.C. Hiltmann (SP), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), de heer E. de Jong (D66), de heer R.G.J. de Jong (VVD), de heer B. Jonkers (SP), mevrouw D. Kerbert (D66), mevrouw H. Koper (PvdA), de heer H. Kruisman (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw F. de Leeuw-de Kleuver (Ouderenpartij Haarlem), mevrouw D. Leitner (D66), de heer J. van de Manakker (SP), de heer A.P. Marselje (D66), de heer L.J. Mulder (GroenLinks Haarlem), mevrouw M. Otten (Trots op Nederland), mevrouw S. Özogul-Özen (SP), mevrouw M. Pippel (D66), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer ir. F.H. Reeskamp (D66), de heer W.J. Rutten (VVD), de heer R. Schaart, mevrouw M.C.M. Schopman (PvdA), de heer C.J. Schrama (Haarlem Plus), de heer M. Snoek (CDA), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks Haarlem), de heer J.J. Visser (CDA), de heer J. Vrugt (Actiepartij) en mevrouw drs. L.C. van Zetten (D66).

Afwezig: de heer E. Veen (VVD)

De VOORZITTER: Dames en heren, heel hartelijk welkom allemaal. Ik wil de vergadering graag gaan openen. Mag ik u vragen om te gaan zitten en om het wild geraas te staken? Dan is nu de vergadering geopend en dan kijk ik eerst even of er berichten van verhindering zijn. Bij de VVD is de heer Veen nog steeds op zee. Er zijn geen andere verhinderingen.

Dan wil ik u vragen of u misschien op wilt staan, omdat we twee overleden raadsleden willen gedenken. Dames en heren, ik heb de droeve plicht om te melden dat twee oud-raadsleden recent zijn overleden. Dat betreft de oud-raadsleden Cees van Dam en Karel van der Ploeg. Cees van Dam zal door velen nog wel herinnerd worden, zeker door de oudgedienden hier in ons midden. De heer Cees van Dam was raadslid van 1982 tot 1994 voor de VVD. Het was een zeer actief en betrokken raadslid en hij was zoals sommigen hier ook weten al een jaar ernstig ziek en verbleef dientengevolge in de Janskliniek. De heer Van Dam is slechts 63 jaar geworden en morgen vindt de uitvaart plaats alwaar een afvaardiging van het gemeentebestuur aanwezig zal zijn.

Ook is overleden de heer Karel van de Ploeg, raadslid in de jaren zeventig voor het CDA, en later ook nog enige maanden raadslid, in 2001. De heer Van de Ploeg toonde altijd een grote maatschappelijke betrokkenheid, die onder andere tot uiting kwam na zijn raadslidmaatschap in het voorzitterschap van de Katholieke Bond van Ouderen en ook in het voorzitterschap van het wijkcentrum Haarlem-Zuidoost. De begrafenis heeft vandaag plaatsgevonden.

Ik stel voor dat we een moment stilte in acht nemen. Dank u wel.

1. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De VOORZITTER: Dames en heren, we hebben zoals u weet een agenda voor deze kadernotaweek. Stemmingen vinden pas op donderdag plaats, zoals u weet, en dan doen

we ook alle andere formele punten nog op de agenda, zoals de hamerstukken etc. Dus we gaan snel beginnen met de eerste termijn van de raad – laten we het ‘algemene beschouwingen’ noemen – en we hebben daar een bepaalde volgorde voor afgesproken in het presidium. Ik zou daarom allereerst het woord willen geven aan de heer Hiltemann, fractievoorzitter van de SP.

De heer HILTEMANN: Daar sta je dan, als volksvertegenwoordiger, om je zegje te doen over de kadernota. Indachtig het motto van deze coalitie heb ik nog even aan mijn overbuurvrouw gevraagd of zij dit op eigen kracht van mij over wilde nemen. Maar ze gaf aan dat ze net op weg was naar haar tweede baan en daarna bij gebrek aan thuiszorg nog de zorg voor haar moeder op zich moest nemen. Ze deed een dringend beroep op mij en mijn eigen kracht en dus sta ik hier maar weer. De kadernota; je zou verwachten daar kaders in aan te treffen, maar niets is minder waar. Het is niet meer geworden dan een opsomming van getallen. Er zijn geen keuzes gemaakt door het college; ‘Stemt u nou maar in met de kadernota, de uitwerking van veel van die getallen komt in de komende maanden.’ De raad weet dus niet waar hij donderdag ‘ja’ tegen zou moeten zeggen. Ik zal u op voorhand ook al vertellen dat ik nu geen vragen ga stellen. Ik verwacht op de vragen toch geen ander antwoord dan dat het in de komende maanden en jaren duidelijk gaat worden en aan de raad zal worden voorgelegd of dat we daarover gaan beslissen bij de kadernota 2012.

Terug naar de kadernota. Tot op dit moment heeft niemand de SP uit kunnen leggen waarom er zo overmatig bezuinigd moet worden. We zijn vorig jaar begonnen met een bezuiniging van 35 miljoen. Bij de begroting 2011 heeft de SP al aangegeven dat de begroting was gestoeld op een onnodig gevonden accessscenario. En daar krijgen we met de decembercirculaire gelijk in. De uitbetaling van het accres zou toen al 17,3 miljoen gunstiger uitvallen dan door het college ingeschat. En de meicirculaire laat ook nog een heel rooskleurig beeld zien; toch ook weer een flink aantal miljoentjes meer uit het gemeentefonds. Alles bij elkaar een voordeel van meer dan 20 miljoen. ‘Lekker’, gaat u zeggen en dan verwacht je dat het college het pakket bezuinigingen behoorlijk gaat matigen. Daar zullen de burgers blij mee zijn. Helaas, al die miljoenen zijn verdampt en niet meer terug te vinden. Sterker nog, het college deed er nog eens ruim 8 miljoen aan bezuinigingen bovenop. En waar blijft nu mevrouw Hoffmans van GroenLinks, die bij de begroting van 2011 riep: “Als dit waar is, beste SP, dan zullen we het zo spoedig mogelijk herstellen.” En mevrouw Langenacker, haar evenknie van de PvdA, sloot zich daarbij aan: niet pas herstel in 2012, maar zo spoedig mogelijk. Waar blijft u nu met uw beloften?

Mevrouw HOFFMANS: Wilt u nog even de beloften herhalen die ik zou hebben gedaan? Als wat waar is?

De heer HILTEMANN: Als wij gelijk krijgen, dat het niet zo somber is als in de circulaires is aangegeven.

Mevrouw HOFFMANS: Maar mijnheer Hiltemann, u weet toch net zo goed als ik dat het ijkmoment in 2012 is?

De heer HILTEMANN: Dat zeg ik, daar ben ik mee begonnen. Ik krijg toch altijd hetzelfde antwoord: ‘2012’.

Mevrouw HOFFMANS: Ja, maar dan moet u hier niet gaan zeggen dat wij onze beloften niet nakomen. Dat is onzin. 2012 heeft altijd op die manier in het coalitieakkoord gestaan en dat hebben wij ook altijd op die manier verdedigd.

De heer HILTEMANN: En u heeft tegen mij gezegd: “Als het waar is wat u zegt, zullen we dat zo spoedig mogelijk herstellen.

Mevrouw HOFFMANS: In 2012, want dan is het ijkmoment.

De heer HILTEMANN: De SP krijgt bij iedere circulaire weer gelijk en u gaat gewoon door met bezuinigen. Tussen de regels door kun je duidelijk lezen dat al die bezuinigingen alleen maar zijn om het stokpaardje van de VVD te bedienen: de inderdaad grote schulden van de stad in een rap tempo af te bouwen. Het staat er niet precies zo, en

als je er maar voor zorgt dat er aan het eind van de rit heel veel meevallers zijn en je hebt in je coalitieakkoord staan dat 50% daarvan voor het inlossen van de schulden bestemd is, dan weet je meteen waarom er zo waanzinnig veel bezuinigd wordt. Inderdaad, om over de ruggen van de burgers heel veel af te kunnen lossen. Ook de SP is natuurlijk niet tegen dat inlossen van die schuld. Maar dat kan ook anders. Je kunt er ook voor zorgen dat je in een termijn van bijvoorbeeld dertig jaar je schulden terugbrengt naar het niveau van vergelijkbare steden. Dat scheelt een flink stuk.

Mevrouw HOFFMANS: Nog even, mijnheer Hiltemann, wij hebben nog helemaal niet met elkaar besproken hoe en in welk tempo en wanneer we die schuld gaan aflossen. Dat komt na deze kadernota.

De heer HILTEMANN: Maar u bent nu al wel bezig met voorsorteren door deze immense bezuinigingen.

Mevrouw HOFFMANS: Dat gaat niet om het voorsorteren op het aflossen van de schuld, dat gaat om afspraken die wij met elkaar hebben gemaakt in het coalitieakkoord.

De heer HILTEMANN: Dat zeg ik, onder dat mom doet u het.

De heer REESKAMP: Ik denk dat de SP hier een prachtige belofte doet, namelijk in dertig jaar tijd de vaste schuld terugbrengen tot vergelijkbare situaties in andere steden. Als het gaat om het aflossen van de vaste schuld gaat u ons rechts inhalen. Wij gaan u tot in lengte van dagen houden aan uw belofte.

De heer HILTEMANN: Uitstekend, dat mag ook. En de druk op de burgers wordt in die jaren behoorlijk minder. Nu, een jaar na het opmaken van het coalitieakkoord, komt het college erachter dat je helemaal niet de schulden tussentijds versneld of buiten-contractueel kunt aflossen. Dat wist iedereen die een lening of hypotheek heeft ook wel. Daar staan behoorlijke bedragen aan boetes tegenover. Dus nu heeft u een hoop geld gegenereerd om uw leningen af te lossen en nu kun je er niks mee. En wat doe je dan? Dan voeg je het toe aan de algemene reserve en die laat je oplopen tot meer dan 70 miljoen. En dat terwijl er maar een risico van rond de 30 miljoen hoeft te worden afgedekt. Grofweg gezegd zet het college nu dus zo'n 40 miljoen op de bank. Met mijn lekenverstand kom ik tot de volgende snelle berekening. Het college wil 43 miljoen bezuinigen. Daarvan zet het 40 miljoen op de bank en daarnaast laat de meerjarenraming een voordeel zien van meer dan 8 miljoen.

De heer DE JONG: Dit is echt het meest hardnekkige misverstand in deze raad, dat de algemene reserve gelijk is aan iets op de bank zetten.

De heer HILTEMANN: Dat is mij volkomen bekend, mijnheer De Jong. Natuurlijk, het is geen geld dat we zo uit de kast kunnen pakken, dat weet ik, maar ik maak een vergelijking.

De heer DE JONG: Die vergelijking van u slaat inderdaad werkelijk helemaal nergens op.

De heer HILTEMANN: Dat is uw mening, dat vind ik uitstekend, maar het gaat er wel om dat we 40 miljoen hebben die we niet gaan gebruiken op dit moment, en dat zit in straten en wegen, daar ben ik me van bewust.

Mevrouw LANGENACKER: Betekent dat dus dat u al die investeringen niet meer wilt doen, de komende tijd, van al die 8 miljoen reserve die in de pot zit?

De heer HILTEMANN: Volgens mij wilt u dat zelf niet. Ik heb ze niet terug kunnen vinden.

Mevrouw LANGENACKER: U zegt net: "Ik wil die 40 miljoen inzetten om de schuld terug te brengen."

De heer HILTEMANN: Dat heeft u mij niet horen zeggen; op geen enkel moment heb ik gezegd dat ik die 40 miljoen voor die schuld wil gebruiken.

Mevrouw LANGENACKER: Hoe wilt u dan de schuld terugbrengen? Want dat stelt u nu voor.

De heer HILTEMANN: Ik zeg dat we 40 miljoen ergens parkeren op dit moment, dat we 8 miljoen overhouden in de meerjarenraming, dat we met 48 miljoen niks doen op dit

moment, maar dat we wel 43 miljoen bezuinigen. En dat vind ik vreemd, want dat kan ik niet uitleggen aan de burger.

Natuurlijk staat ook de SP een financieel solide beleid voor. In onze ogen is het heel simpel: niet meer uitgeven dan er binnenkomt en de schulden op de eerder door mij aangegeven wijze terugbrengen. Maar waarom doet dit college, deze coalitie dit zo bovenmatig? De maatregelen die het Rijk treft, treffen ook onze Haarlemse burgers al behoorlijk in hun sociale zekerheid, in hun maatschappelijk welzijn, in hun cultuur, kortom in hun welzijn en portemonnee. Waarom kan het niet allemaal een beetje minder in Haarlem, waarom van die forse ingrepen? Waarom gaat u steeds weer uit van een 'worst case scenario'? Al een jaar lang krijgen we circulaires die iedere keer weer een positieve ontwikkeling laten zien. Steeds weer lijkt het alsof er geen bezuinigingen komen op dit accres; integendeel, iedere keer komt er wel weer een beetje voordeel bij. Ja, ik weet het, bij de kadernota 2012 gaan we eens kijken of al die bezuinigingen terecht waren. Dan gaan we kijken of we moeten bijstellen. Maar dan hebben we het kind met het badwater al weggegooid.

Mevrouw HOFFMANS: Welk kind met welk badwater?

De heer HILTEMANN: Verderop in mijn verhaal zal dat heel duidelijk worden. De Wmo en de Wmo-reserve, dat is voor ons nog steeds erg ondoorzichtig. Ook de antwoorden op de raadsragen hierover wijken sterk van elkaar af. We zijn zelf aan het speuren geweest, maar konden de door het college gehanteerde bezuinigingstaakstelling van het Rijk niet terugvinden in de meicirculaire en bij de VNG. De SP is van mening dat zolang het niet noodzakelijk is op het Wmo-budget te bezuinigen, we dat ook zeker niet moeten doen. Wat de SP betreft wordt het Wmo-geld gebruikt voor de Wmo. Bij de bespreking van Hof 2.0 werd duidelijk dat de thuiszorg maar liefst 8% goedkoper moet. Huishoudelijke hulp 1 mag dan door de schoonmaakbedrijven gedaan worden. WW'ers worden met behoud van uitkering ingezet om bij mensen te strijken en de ramen te lappen. Vrijwilligers moeten het werk overnemen van de gemotiveerde thuishulpwerknemers zodat de gemeente Haarlem asociaal kan bezuinigen. Om te voorkomen dat de indicering die de vorige periode wijselijk is ingebracht door de PvdA, SP en VVD bij de volgende aanbesteding verdwijnt, dienen wij hiervoor een motie in. In de tussentijd laten we de medewerkers van ViVa! in de kou staan. "Het is niet uw zaak", zeg ik. In de vorige coalitieperiode met PvdA, SP en VVD is een uitstekend contract met ViVa! afgesloten en een reële prijs maakte daar deel van uit.

Mevrouw HOFFMANS: Is dat contract dan nu niet meer geldig, want dat contract ligt er toch nu nog steeds, dat is toch ook het contract waar ViVa! mee werkt?

De heer HILTEMANN: Dat wordt u zo duidelijk.

Mevrouw LANGENACKER: Maar ik heb toch wel veel moeite met het beeld dat de heer Hiltemann hier schetst. We zijn opnieuw een contract aangegaan, terwijl u ervoor pleitte geen nieuw contract met ViVa! aan te gaan, en dan zet je de medewerkers van de ViVa! Zorggroep pas in de kou. Nu moeten wij de ViVa! Zorggroep gewoon houden aan de afspraken en willen wij er in ieder geval voor zorgen dat hun werk gewoon op dezelfde manier voort kan blijven bestaan.

De heer HILTEMANN: Maar heeft u mijn verhaal al gelezen? Wij zijn niet gegaan voor de goedkoopste. Natuurlijk bent u niet verantwoordelijk voor de manier waarop ViVa! met haar mensen omgaat. Je kunt zelfs zeggen dat dit een gewoon arbeidsconflict is.

Maar u bent wel verantwoordelijk voor de manier waarop ViVa! met gemeenschapsgeld omgaat. Het is onbegrijpelijk dat u daarover geen gedegen verantwoording van ViVa! heeft. Het overeengekomen budget was ruim voldoende; waar is dat gebleven? Teneinde de medewerkers van ViVa! te ondersteunen, dienen wij een motie in.

Mevrouw LANGENACKER: Als PvdA zetten wij ons ook in voor de medewerkers, wij vinden het erg wat er gebeurt met de lonen. Maar ik vraag me af wat voor zin het heeft om de medewerkers bijvoorbeeld hier op de Grote Markt te laten kamperen. Ik denk dan: laten we met z'n allen naar de ViVa! Zorggroep gaan en daar aan de deur bellen.

27 juni 2011

De heer HILTEMANN: Denkt u dat wij de regie hebben over wat daar gebeurt? Dat doen die dames allemaal zelf, hoor! Ik vind het heel jammer dat dit hier zo gekomen is, want het is de Abvakabo met de mensen zelf. Die mensen zitten daar, ik zit daar niet vannacht, hoor, echt niet. De mensen doen het zelf; de medewerkers zijn zelf zodanig opgefokt dat ze tot deze maatregelen overgaan.

Mevrouw LANGENACKER: Nog één opmerking, het komt misschien doordat ik door de heer Pieter Elbers ben uitgenodigd om bij die staking van vanavond aanwezig te zijn. Dat gaf mij het beeld dat de SP dit doet.

De heer HILTEMANN: Dat doet de heer Elbers als Abvakabo-kaderlid. Natuurlijk is hij lid van de SP, maar hij doet dat vanuit de Abvakabo.

Mevrouw HOFFMANS: Maar de SP loopt wel voortdurend voorop in de demonstraties en in de acties.

De heer HILTEMANN: Natuurlijk doen we dat, dat is toch ons goed recht.

Mevrouw HOFFMANS: Maar dan hoor ik u zeggen dat u het jammer vindt dat het beeld ontstaat dat de SP dit veroorzaakt, en dan denk ik: vindt u het raar?

De heer HILTEMANN: Ja, dat vind ik raar, want als we met z'n allen mee hadden gelopen, was dit beeld niet ontstaan.

Mevrouw LANGENACKER: Mijnheer Hiltemann, ik wil als laatste nog zeggen dat wij als PvdA daar in ieder geval heel duidelijk aanwezig zijn. De heer Cohen heeft zelf ook in zijn naam ...

De heer HILTEMANN: U weet ook dat de heer Cohen er heel anders over denkt dan u.

Mevrouw LANGENACKER: Absoluut niet.

De heer HILTEMANN: Ook blijkt uit de meircirculaire dat het totale budget voor huishoudelijk hulp weer met 4,63% gaat stijgen. Dan het leerlingenvervoer. Het wordt vanaf 2013 met 63.000 euro gekort. Haarlem gaat net als de overige 100.000 plus-gemeentes de landelijke norm van 6 km hanteren. Maar dat nog zonder overleg met de overige gemeenten waarmee we de aanbestedingen doen. Het is niet zeker of de volgende aanbesteding voldoende zal bijdragen voor het behalen van die taakstelling. Om de door het college opgelegde taakstelling toch te behalen, gaan we nu alvast de bezuinigingen opvoeren. Hierdoor zorgt u ervoor dat 40%, oftewel 252 leerlingen, niet meer vervoerd worden en de ouders met de vervoersproblemen opgezadeld worden. En daar komt hij weer: na deze kadernota gaat u de regeling gebaseerd op lokaal vervoer vanaf 6 km ontwikkelen. Minimabeleid, daar gaan we niet op bezuinigen, zegt het college. Ik geef u een paar voorbeelden. De wijkcontactvrouwen, die in kwetsbare buurten werken en mensen doorverwijzen naar instanties voor hulp, helpen juist mensen zelfredzaam te worden en de weg naar de hulpverlening te vinden.

Mevrouw ÖZOGUL: Dus u suggereert hier dat het college direct deze bezuiniging heeft opgelegd. Wij vinden het ook erg dat hier een bezuiniging wordt toegepast, maar dat is niet een bezuiniging die door de gemeente direct bij hen wordt neergelegd. Dat is de DOK die bepaalt of dat wel of niet doorgaat.

De heer HILTEMANN: En wie betaalt DOCK? En wie kan dan vragen om bepaalde dingen nog wel te blijven doen?

Mevrouw ÖZOGUL: DOCK wordt inderdaad betaald door de gemeente, maar DOCK moet een goede afweging maken waarbij wij het wel belangrijk vinden dat deze wijkcontactvrouwen blijven bestaan.

De heer HILTEMANN: Dat is een prestatiecontract en wat wij willen, zullen ze in principe uit moeten voeren.

Mevrouw LANGENACKER: Ik wil hier even iets aan toevoegen. Het is Haarlem Effect die de wijkcontactvrouwen ondersteunt en betaalt en ten tweede, in het verleden werd het uit het inburgeringsbudget betaald, en dat valt weg. Dat is wat wij bedoelen. Het is niet zo dat het inburgeringsbudget wegvalt.

Mevrouw ÖZOGUL: We gaan het niet meer uit dat budget betalen.

Mevrouw LANGENACKER: Het hele re-integratiegeld wordt minder, en dat komt door de landelijke bezuinigingen die op ons afkomen.

De heer HILTEMANN: De formulierenbrigade, die helpt de minima bij het invullen van de nog steeds moeilijke formulieren. Gezien het nieuwe beleid van dit college heel hard nodig om de weg naar hulp te vinden. Release mag verder op projectbasis, dat betekent gewoon het einde van een dergelijke kleine instelling. Mogen de dak- en thuislozen bij u aan tafel aanschuiven voor een kopje koffie en hun verhaal? Minima die huisraad nodig hebben, laten we bij de tweedehandswinkel kopen, compleet met een stempel 'tweederangsburger'.

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter, voorzitter!

De heer HILTEMANN: Ja, ik verwacht hem.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik koop namelijk zelf ook heel graag in een tweedehandswinkel en ik sleep ook wel eens wat van straat.

De heer HILTEMANN: Maar u heeft een keuze om dat te doen.

Mevrouw VAN ZETTEN: U heeft uw oordeel zo makkelijk klaar, altijd.

De heer HILTEMANN: We schaffen in 2011-2012 eerst de schoolkostenregeling af en gaan daarna wel eens bedenken welke nieuwe school- of jeugdregeling ervoor in de plaats komt. Mensen worden in het overgangsjaar aan hun lot overgelaten, ondanks de belofte van de wethouder dat hij zijn best gaat om er een oplossing voor te vinden.

Mevrouw HOFFMANS: Hoe komt u er dan bij dat mensen aan hun lot worden overgelaten? De wethouder heeft ook in de beantwoording van uw vragen nota bene aangegeven dat hij met een oplossing komt.

De heer HILTEMANN: Met een half jaar waarbij hij niks doet.

Mevrouw HOFFMANS: Wat is dat nou voor onzin? De wethouder weet toch ook wel dat het nieuwe schooljaar in augustus/september 2011 weer begint? U heeft over dit punt schriftelijke vragen gesteld, u krijgt daar een antwoord op en dan moet u hier niet een verhaal gaan houden dat haaks staat op het antwoord dat u gekregen heeft.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dan wil ik graag ook even wat zeggen; het gaat over het schoolbestuur van het Teyler College, heb ik dat goed begrepen?

De heer HILTEMANN: Nee. Ik geef u een seintje als dat aan de beurt is. Kortom, we hadden een overschrijding van 5 ton per jaar in de bijzondere kostenregelingen en door de bezuiniging op onder andere de schoolkosten en de huisraad voor de minima hoeven we nu nog maar 340.000 aan te vullen en zijn we ook nog trots dat we hier een structureel budget voor hebben gevonden. En dan willen we ook nog een terugtrekkende overheid. Mensen komen niet meer automatisch in aanmerking voor bepaalde regelingen. In de afgelopen jaren heeft 38% van de mensen die wel recht hadden op deze regelingen er geen gebruik van gemaakt. Kennelijk is de gemeente tekortgeschoten in haar voorlichting. En wat gaat er gebeuren als deze mensen er wel gebruik van gaan maken? Het potje 'bijzondere bijstand' is gewoon te klein. De problemen worden alleen maar erger, want er komen zeker meer minima bij. En reken er maar op dat er ook meer mensen bij de schuldsanering terechtkomen. De SP schat het risico heel hoog in dat als we nu zouden snijden in de subsidies aan kwetsbare mensen, we over een paar jaar veel meer geld moeten inzetten voor opvang van mensen die tussen wal en schip gevallen zijn en dan nog meer of zwaardere hulp nodig hebben. Op dit moment zijn mensen met behoud van uitkering aan het werk. Als het aan dit college ligt, worden dit er veel meer, om de gaten op te vullen die er door alle bezuinigingen ontstaan. Professionele medewerkers worden vervangen door mensen die vaak tegen hun zin een uitkering krijgen omdat ze willen werken, of door allerlei beperkingen niet of moeilijk aan het arbeidsproces deel kunnen nemen. Dat moet je niet willen. De SP is er dan ook groot tegenstander van; als mensen werken, dan moeten ze daar ook normaal voor betaald worden en niet met behoud van uitkering een plek bezet houden waar een werkzoekende recht op heeft. Arbeid is een recht, en daar moet een passende beloning tegenover staan.

De id-banen. De SP is van mening dat u deze mensen behoorlijk in de steek laat. Voor ons ook onbegrijpelijk. Vier jaar geleden heeft de coalitie van PvdA, SP en VVD gepleit om de id-banen te behouden. Nu laten diezelfde PvdA en VVD, versterkt met het kennelijk toch niet zo sociale GroenLinks die id'ers als een baksteen vallen.

Mevrouw LANGENACKER: Laat ik hierbij zeggen dat wij als PvdA deze mensen juist niet willen laten vallen; dat hebben we tijdens de begroting hier gezegd en daar staan we nog steeds achter. We hebben inmiddels een initiatiefvoorstel ingediend dat volgende week in de commissie wordt behandeld waarbij wij juist zeggen dat de mensen die geen vaste aanstelling kunnen krijgen door hun werkgever nog steeds door de gemeente op de een of andere manier moeten worden ondersteund. Want wij zijn het volledig met u eens dus ik wil niet dat u hier suggereert dat wij als PvdA ons daar niet hard voor maken.

De heer HILTEMANN: Voorlopig wordt er donderdag waarschijnlijk, als de coalitie dat wil, de coalitie volente, wel beslist dat 84% van deze mensen in de kou staat zo meteen.

Mevrouw LANGENACKER: Dat is niet waar, mijnheer Hiltemann.

De heer HILTEMANN: We zullen het zien.

Mevrouw HOFFMANS: En waar wordt dat dan precies in de kadernota beslist? Want volgens mij gaan we die discussie op 14 juli in de commissie voeren. U zegt 'in de kou laten staan' en de discussie over hoe we het op gaan lossen met deze mensen, wat mevrouw Langenacker net ook al zegt en waar nota bene de PvdA met een initiatiefvoorstel is gekomen en niet de SP, die gaan wij op 14 juli met elkaar in de commissie voeren. Dus u bent wat voorbarig.

De heer HILTEMANN: Misschien. Maar ook hier zal de toekomst het leren.

Mevrouw HOFFMANS: Blijkbaar heeft u het nodig om overal een karikatuur van te maken om een verhaal hier neer te kunnen zetten.

Mevrouw ÖZOGUL: Mevrouw Hoffmans, wij hebben een motie ingediend, een aantal maanden geleden over de id-banen en die heeft u niet gesteund.

Mevrouw HOFFMANS: Omdat wij op 14 juli de discussie in de commissie gaan voeren.

Mevrouw ÖZOGUL: En daar was toen niet eens sprake van.

De heer RUTTEN: Mevrouw Özogul, dat is niet waar, dat weet u ook. U kent de afspraken, u kent de toezeggingen van de wethouder. De wethouder heeft heel duidelijk aangegeven en met de raad de afspraak gemaakt over de inventarisatie die hij ging presenteren na het eerste half jaar. En dat er naar alternatieven zou worden gekeken. En de PvdA heeft daar ook keurig alternatieven voor ontwikkeld. Dat zijn mooie alternatieven, wij hebben in de commissie daar alternatieven voor aangedragen; ik heb van u nog niks gehoord.

Mevrouw ÖZOGUL: Twee weken terug hebben wij de voortgangsrapportage van het college van de belofte van de wethouder gezien en daar staat letterlijk in: 84,5 fte verdwijnt.

De heer RUTTEN: We spreken in de commissie Samenleving op 14 juli, zoals mevrouw Hoffmans ook al aangaf. U bent voorbarig.

De heer SNOEK: Mijnheer Rutten en ook mevrouw Hoffmans, hulde voor het initiatiefvoorstel van de PvdA, maar ook als we dat volgen, ook dan zal er geld bij moeten. Want daar is nog steeds sprake van een deeldekking vanuit de gemeente. Deze week spreken we over het geld, dus deze week zouden we ook geld vrij moeten maken voor de oplossingen die u op 14 juli wilt gaan bespreken.

De heer HILTEMANN: Dank u, mijnheer Snoek, voor deze aanvulling. Waar was ik gebleven? Dat Bossche model. Helaas is dat te laat gebleken om dat mee te nemen in deze kadernota. Of komt de PvdA alsnog met een motie om de id-banen nog een jaartje door te laten lopen in afwachting van onderzoek naar de mogelijkheden van het Bossche model?

De heer RUTTEN: Komt u met een dergelijke motie voor die tijd?

De heer HILTEMANN: Nee. In de tweede termijn, maar nu niet. Ik zat eventjes helemaal in mijn eerste termijn, sorry. Huisvesting. In Haarlem hebben we het beleid dat we willen

bevorderen dat mensen die hun grote woning niet meer nodig hebben, doorstromen naar kleinere woningen. Daar hebben we de woningbouwverenigingen 30% ruimte in de toewijzingen voor gegeven. In de praktijk blijkt dat die doorstroming niet van de grond komt, want de doorstromers moeten voor kleinere woningen een hogere huur betalen. En de mensen die in de grotere woningen trekken, betalen ook een hogere huur dan de mensen die deze achterlaten. De woningbouwvereniging vangt dus twee keer. De SP verwacht van het college dat het goede afspraken maakt met de woningbouwverenigingen om te voorkomen dat de doorstroming stagneert door dit soort financiële strubbelingen en ook daar zullen we een motie voor indienen.

De subsidies op cultuur en welzijn. Heb je het ooit zo zout gegeten? We bezuinigen nu op heel veel kleine instellingen. Sommige krijgen helemaal niets meer, sommige een beetje of veel minder. Het traject om deze bezuinigingen vorm te geven, is compleet mislukt. Met veel instellingen is geen of te laat contact opgenomen. Veel instellingen lopen tegen dubbele bezuinigingen aan. Ik noem het wegvallen van de rijksbezuinigingen en het domino-effect dat bezuinigen op de ene organisatie heeft op de andere organisatie. En dan gaan we volgend jaar wel eens kijken welke instellingen en organisaties we eigenlijk nodig hebben in de stad. Als die organisaties er dan nog zijn. Een inhoudelijke discussie over de criteria die de gemeente voortaan wil hanteren, dat is weer het kind met het badwater weggoeien. Of dacht u dat een nu wegbezuinigde instelling weer vrolijk wordt opgestart als we volgend jaar er achter komen dat die eigenlijk toch wel voldeed aan de criteria? Mijn gang zou dan naar de rechter zijn, voor een procedure.

Mevrouw VAN ZETTEN: Is dat nou niet juist een bewijs dat het beter is dat mensen ook verder kijken dan alleen de overheid en dus niet afhankelijk zijn van de overheid en ook eens op eigen kracht verder kunnen in het leven? Daar is de SP trouwens ook altijd een voorstander van geweest.

De heer HILTEMANN: Ik ben even op zoek naar het verband, ik kan het niet vinden. De SP vindt het ongehoord dat als we in Haarlem uitgesnoeid zijn en een groot aantal instellingen de nek hebben omgedraaid, we achteraf nog met een visie komen over hoe we het eigenlijk hadden willen doen. Dus eerst een instelling als 'De Zingende Zaag' kapot maken en dan volgend jaar zeggen: 'eigenlijk hebben we toegankelijke cultuur nodig in Haarlem'. De SP vindt het onverkoopt dat er nu alvast bezuinigd gaat worden en pas volgend jaar duidelijk gaat worden of dat echt nodig was. Daarom zullen we met de volledige oppositie een motie indienen om deze bezuinigingen op zijn minst een jaar uit te stellen.

Ik heb het er al eerder over gehad, er is geld. Laten we alsjeblieft alles wat u kennelijk bewust te veel bezuinigt daarvoor gebruiken. Laten we alsjeblieft die bezuinigingen op cultuur en welzijn nog een tijdje in de ijskast stoppen. Net zoals we dat doen bij de grotere gesubsidieerde instellingen en verbonden partijen. Daar hebt u alle begrip voor als ze aangeven dat het toch wel erg moeilijk wordt, dat ze daarbij afhankelijk zijn van de andere gemeenten. Dat ze, weet ik veel wat er allemaal nog voor andere argumenten aangesleept worden. Die mogen zelf meepraten over hoe ze de bezuinigingen willen invullen en krijgen daar ook wel de tijd voor. Dat willen we voor de kleinere instellingen ook. Maar dan pas nadat we het erover eens zijn wat we met Haarlem op het gebied van cultuur en welzijn willen. Tijdens de vorige raadsvergadering hebben we gesproken over de menukaart VRK. Voorzitter, met de pet van de burgemeester van Haarlem op, heeft u met mij uw zorgen uitgesproken over de veiligheid in Haarlem. Pal daarop een probleem met een brand in Heemstede, waar geen blussers beschikbaar waren en Haarlem de brand moest blussen. Wat als er op hetzelfde moment een brand in Haarlem was ontstaan? Hoezo, geen twee calamiteiten tegelijk? Moeten we toch niet nog eens goed naar de menukaart gaan kijken?

Dan nog de schandalige stelpost van 6,7 miljoen ter dekking van mogelijk niet te realiseren taakstellingen voor de eigen gemeentelijke organisatie. Nota bene ruim 16% van de totaal door u voorgestelde bezuiniging. De SP gaat er stellig van uit dat deze

taakstellingen wel gerealiseerd worden en ook nog in deze coalitieperiode. Dus niet net als veel andere zaken, pas in 2015 of later. Dat is over je graf heen regeren. College, het is niet te verkopen dat we wel grof bezuinigen op onze burgers, instellingen en organisaties en dat de eigen organisatie er zo mee weg komt. De SP heeft er ook grote moeite mee dat de politiek de mond vol heeft over bezuinigingen, maar dat niemand er aan denkt de eigen verantwoordelijkheid te nemen. Daarom zal de SP een motie indienen om 10% te bezuinigen op de raadsvergoeding en nog eens 6% op de fractiebudgetten. Het geld dat hiermee vrijkomt, moet dan besteed worden aan welzijn en cultuur. Wat de SP betreft, snijden we ook in eigen vlees.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dat vind ik een goed voorstel, dat u dat voor uzelf doet, maar het is wel jammer voor de SP, want dan wordt die kas ook minder gespekt.

De heer HILTEMANN: Dat hebben wij ervoor over.

Mevrouw VAN ZETTEN: Daar heeft u met Den Haag over overlegd, over dit document?

De heer HILTEMANN: Over vijftien posters minder.

Mevrouw LANGENACKER: Misschien een heel sympathiek voorstel maar het kan niet eens. Dit is landelijk beleid.

De heer HILTEMANN: Er is uitvoerig overlegd met de griffier, en het lijkt te kunnen.

De heer JONKERS: We mogen in principe 20% afwijken van het maximum, en we zitten op dit moment op het maximum, dus we zouden in principe 20% mogen afwijken.

De heer HILTEMANN: Wat de SP betreft snijden we ook in eigen vlees, als we het leven voor de Haarlemmer moeilijk gaan maken. Wij dienen daar dus ook een motie voor in. En ook voor behoud van het Teyler College dienen we nog een motie in. Het is toch van de zotte dat een wijk als Schalkwijk geen voortgezet onderwijs faciliteert.

Mevrouw LANGENACKER: Toch nog even een correctie. Er is voortgezet onderwijs in Schalkwijk, maar het gaat hier neem ik aan over havo en vwo?

De heer HILTEMANN: Oké, u heeft gelijk, en vmbo is er wel nog. Goed. Het eerste jaar van deze coalitie en dit college is om. Als we zien wat u bereikt heeft, is dat bitter weinig. Als we deze kadernota goed doorlezen, hebben we ook weinig vertrouwen in het realiseren van doelen in het komende jaar. Maar als ik er zo over nadenk, is dat eigenlijk maar goed ook. Dan hoeven we in 2012 niet zoveel terug te draaien.

Mevrouw VAN ZETTEN: D66 ondersteunt de zogenaamde 'Mars der Beschaving' met wat Europese cultuur. Volgens de grote negentiende-eeuwse Franse filosoof De Tocqueville kost democratie handenvol geld. De democratie wil permanent de samenleving verbeteren, en het streven naar verbetering kent geen grenzen en strekt zich uit tot wel duizenden verschillende onderwerpen. In die zin sluit mijn betoog wel goed aan bij dat van de heer Hiltemann van de SP. Met andere woorden, democratie verhoudt zich slecht tot een bescheiden overheid, waar D66 vorig jaar nog voor pleitte. Na een jaar als een van de vier oppositiepartijen, is mijn roze bril dan ook van kleur verschoten. Het is kennelijk heel, heel erg moeilijk om als overheid te besluiten waar dan ook iets minder naar verbetering te streven. De kosten van de Haarlemse democratie zijn nu bekend. Een schuld van 522 miljoen in 2014. Dit is een schuld van bijna Griekse omvang. Inzicht in de duizenden onderwerpen die verbetering behoeven, hebben we ook, dankzij de speurtocht naar subsidieposten. Enkele raadsleden zijn als mollen door de ambtelijke rijstebrij gekropen om met voorstellen te komen voor de bezuinigingen voor de gemeentelijke subsidies. Complimenten voor betrokken raadsleden, maar dat wil niet zeggen dat D66 gelukkig is met deze gang van zaken. Het staat ver af van de kaderstellende rol van de gemeenteraad en had in feite niet nodig moeten zijn. Ik kom eerst met een algemeen beeld, vervolgens bezuinigen en de voortgang van de D66-punten in het coalitieakkoord. En dan draai ik er een punt aan.

Er wordt hard gewerkt in een financieel moeilijke tijd en voor ons ligt een heldere kadernota; een groot pakket van bezuinigingen is ingevuld en het college is niet te bescheten om aan te geven dat nog niet alles op rolletjes verloopt. Complimenten voor u en uw staf, speciaal een compliment voor de wethouder van financiën die, weliswaar op

de valreep, met een nota Schuldpositie komt en met een daaraan voorafgaande heldere analyse van de BNG. Wat D66 betreft werd dit ook tijd, want één ding viel op aan deze kadernota: het woord 'schuld' kwam er niet in voor. Een omissie die met de nota van de wethouder is rechtgezet. D66 vindt de Haarlemse schuld belangrijk. Dit punt was een wezenlijk onderdeel van ons verkiezingsprogramma en dus van het coalitieakkoord. En terecht, bij schuld hoort boete. En die boete is de enorme hypotheek die onze vrijheid beperkt, zeker in de toekomst. Er is domweg minder geld voor beleid en minder geld voor investeringen. Dit is volgend jaar ook een deel van de herijking. D66 wil nog eens benadrukken dat eind vorige periode vrijwel alle partijen de urgentie voelden dat bezuinigingen onvermijdelijk waren. Niet voor niets lag er in januari 2010 bij het college SP, VVD, PvdA een plan om 26 miljoen te bezuinigen. En dat was ook de basis voor de onderhandelingen. U kunt vinden dat D66 droomt, maar dit coalitieakkoord is niet alleen onze baby.

De heer HILTEMANN: Maar, mevrouw Van Zetten, 26 miljoen is volgens mij heel wat anders dan 43 miljoen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Het was een start, en we kijken naar de toekomst, mijnheer Hiltemann. En u hebt natuurlijk ook wel gezien dat er met de circulaires niet alleen geld bijkomt, maar dat er ook extra bezuinigingen zijn opgelegd.

De heer HILTEMANN: Die heb ik gezien en ik heb ook gezien dat het heel erg meevalt. Als u de circulaires goed zou doorlezen, zou u dat ook weten.

Mevrouw LANGENACKER: Maar, mijnheer Hiltemann, ik weet niet hoe u aan het bedrag 43 miljoen komt, maar we hebben afgesproken om 35 miljoen te bezuinigen. En daarbij kunt u in de kadernota lezen dat we daar nog niet eens aan toe zijn.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik denk dat de heer Hiltemann in zekere zin gelijk heeft; bij de begroting kwamen er extra tegenvallers, op de Wmo bijvoorbeeld en op de Wet werk en bijstand en in die zin moeten wij eigenlijk naar 43 miljoen. Een compliment, mijnheer Hiltemann, voor uw financieel inzicht.

De boodschap van de politiek zou helder kunnen zijn, als we inzicht kregen in de langetermijnvisie van het college. Als geforceerd aflossen niet helpt, wat is dan ons perspectief voor schuld, reserve, solvabiliteit, kapitaallasten voor de komende veertig jaar? Anders gezegd: wat vertellen wij onze kiezers? Krijgen wij grip op de schuld of is onzekerheid een onvermijdelijk perspectief? 2011 is een financieel zwaar jaar.

De heer SNOEK: Eerder complimenteerde u de wethouder met een nota die eigenlijk gewoon veel te laat aan ons aangereikt wordt, en als ik u goed hoor bent u ook eigenlijk niet zo blij met wat er in die nota staat, want daar staat eigenlijk dat we de komende twee tot vier jaar de schuld niet gaan aflossen omdat de norm voor onze ratio weerstandsvermogen omhooggaat. En in de nota staat ook dat we vooralsnog geen idee hebben hoe we de schuld op langere termijn gaan aflossen en dat het college eind van dit jaar met voorstellen daartoe komt. Waar complimenteert u de wethouder nou eigenlijk wel mee?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik was buitengewoon tevreden met de analyse van de BNG die er lag. Die heb ik de afgelopen jaren – want die schuld is natuurlijk niet van vandaag op gisteren ontstaan – nog nooit gezien. In die zin vond ik het een heel goede zet van dit college om de BNG om advies te vragen. En het is ook een basis om verder te denken, dus we zijn er gewoon nog niet, daar heb ik het natuurlijk over.

De heer SNOEK: Het verhaal van de BNG was inderdaad wel uitstekend, maar wat vertelt u nu uw kiezers die op u gestemd hebben omdat ze zo graag de schuld willen aflossen als uw college nu een jaar onderweg is en nog steeds geen flauw idee heeft?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik ben geen financieel specialist en mijn vraag aan het college is: wat gaan wij nu op basis van de feiten die er liggen, vertellen aan onze kiezers? En inderdaad het verhaal: 'we kunnen niet aflossen, want dan krijgen we extra boete', het hypotheekverhaal van de heer Hiltemann, daar kan je op verschillende manieren mee

omgaan, en dat is dus de vraag aan het college: hoe gaan wij dit invullen? We hebben niet voor niets een coalitieakkoord met deze afspraken.

De heer SNOEK: U heeft een tweetal moties van ons gezien waarin wij voorstellen hoe de schuld wel af te lossen; we hopen dan ook op de steun van D66.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dat is toch uw eigen termijn? Ik ga als u het goed vindt even verder, want ik heb nog een heel lange tekst.

De heer VRUGT: Even nog over het feit dat u uw wethouder zoveel complimenten geeft, ook over het feit – u vond dat nogal netjes – dat het college volmondig toegeeft tal van taakstellingen nog niet te hebben ingevuld. De heer Hiltemann gaf al aan: 6,7 miljoen in een stelpost vooralsnog, op het eigen functioneren. Hoe legt u dat uit, met termen als ‘schuld en boete’ – want er zullen de nodige instellingen dit jaar of volgend jaar moeten boeten – op het moment dat er in de eigen organisatie nog zoveel niet ingevuld is?

Mevrouw VAN ZETTEN: Op de eigen organisatie kom ik verderop in mijn betoog want dan ga ik het over de bezuinigingen hebben; dit is het algemene beeld. Die boete, dat wil ik even verduidelijken; dat gaat natuurlijk om de rente alleen al van 17, 18 miljoen per jaar, die wij betalen om überhaupt die schuld bij te kunnen houden. En als die rente stijgt, wordt het alleen maar meer, en dat is de boete die wij leggen op onze stad.

De heer HILTEMANN: Het is mij natuurlijk wel helder, maar u vindt het prima verdedigbaar dat we allerlei instellingen die overeind moeten blijven met enkele duizenden euro’s subsidie volledig weg snoeien terwijl de organisatie nog voor miljoenen in te vullen heeft. U kunt dat de stad uitleggen, begrijp ik.

Mevrouw VAN ZETTEN: Zal ik dan nu mijn betoog vervolgen? Dan kunnen we elkaar straks misschien nog even op dit punt treffen? 2011 is een financieel zwaar jaar, maar de komende jaren lijken de ontwikkelingen positief. Terecht is er dan ook de afgesproken herijking in 2012. Maar D66 ziet wel een aantal onzekerheden. De economische ontwikkelingen zijn positief, maar het is naïef te denken dat de schulden crisis in Zuid-Europa geen gevolgen krijgt, uiteindelijk toch ook voor de Haarlemse burger. En bovendien, de overheid moet de komende jaren nog fors bezuinigen.

De heer HILTEMANN: Wordt dit hier het nieuwe doemscenario, mevrouw Van Zetten?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik ben gewoon realistisch, mijnheer Hiltemann; u leest misschien de krant niet, maar ik wel.

Punt 2: Er ligt een mislukt akkoord met het Rijk, en het bedrag voor de uitvoering van de Wet werken naar vermogen zal te laag zijn voor Haarlem, met de sociale werkvoorziening en de re-integratie als heikel punt. D66 vindt dat wij die zaak niet rond krijgen zonder hervormingen. Hoe krijgt Haarlem Paswerk klaar voor de toekomst, met haar dure personeel en haar goede regelingen? Op een duur terrein bij de Cruquius. Welk scenario heeft de wethouder voor ogen en wanneer kunnen wij de plannen verwachten?

Punt 3: De financiering van investeringen in lopende projecten is afhankelijk van de verkoop van gemeentelijk vastgoed. D66 stelt vast dat de vastgoedprijzen stevig zijn gedaald en de waarde in het verleden overoptimistisch is vastgesteld. En nu zitten we met en zure realiteit. Afboeken en opnieuw beginnen, en u doet dat goed. U stelt verkoop voor uit niet-strategisch bezit, maar D66 wil niet dat omwille van een mooie begroting ons bezit voor dumprijzen de deur uit gaat, dus voorzichtig hiermee. D66 steunt ook het college in de ingezette lijn om het totaal van taakstellingen te handhaven. Inmiddels zijn de extra kortingen bekend en dit betekent ook extra bezuinigingen en dit is inderdaad de 43 miljoen in 2018. U stelt: ‘rijksinkomst is werkbudget’. D66 is het eens; wij vinden dat Haarlem niet in de positie is om falend rijksbeleid op te vangen; daar zijn de verkiezingen dan voor volgende keer. Het college stelt dat wij de lasten voor de burger gaan verlichten en intern niet minder gaan bezuinigen als baten structureel meevallen. Wij staan achter u. De heer HILTEMANN: Alleen intern dan, niet meer bezuinigen?

Mevrouw VAN ZETTEN: Als de baten meevallen, dan gaan we niet zeggen: ‘dat valt mee, dus intern gaan we minder bezuinigen’. Dat blijft gewoon gehandhaafd, die taakstelling.

De heer HILTEMANN: U pot het weer op in de algemene reserve?

Mevrouw VAN ZETTEN: Nee, de interne organisatie kan dus niet zeggen: 'wij hoeven minder te bezuinigen'. Dat is denk ik wel naar uw hart.

De heer HILTEMANN: Dat is inderdaad naar mijn hart, maar dat had ik er nog niet uit begrepen.

De heer SNOEK: Betekent dit ook dat wat als stelpost opgenomen staat, de 6,7 miljoen waar de heer Hiltemann al aan refereerde, ook na de herijking blijft staan? Kunt u het zo concreet maken? Betekent dit dat de stelposten die nu nog in de kadernota staan op de eigen organisatie, die 6,7 miljoen, dat die na de herijking zullen blijven staan? Dat die dus niet bijgesteld worden?

Mevrouw VAN ZETTEN: Wij moeten nog afwachten of die herijkingen zo positief zullen uitvallen.

De heer SNOEK: Ik ga uit van uw premisse dat als het meevalt, de premisse die u zelf op tafel legt, dan blijft dus die stelpost op de eigen organisatie gehandhaafd?

Mevrouw VAN ZETTEN: In principe blijft die 35 miljoen, is de afspraak in 2018. Vandaar ook dat ik zeg: die schuld blijft ook staan, met die 17 miljoen rente en die onzekerheden daaromtrent.

De bezuinigingen uit Den Haag treffen ook onze burgers. Het is slecht voor onze economie als we daar nog eens een flinke schep bovenop doen, wanneer dat niet echt nodig is. D66 staat pal voor het individu en de coalitie ook, en we hebben een amendement om de voorgestelde afvalstoffenheffing voor alleenstaanden naar beneden bij te stellen. En de afspraken over de ozb blijven zoals ze waren.

De heer HILTEMANN: Dus voor alleenwonenden gaat hij omlaag, daarmee creëert u toch een gat in de begroting of vergis ik me?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik zeg daarna: de afspraken die we eerder hadden gemaakt over de ozb blijven staan, dus die gaan niet omlaag.

De heer HILTEMANN: Maar u gaat wel de afvalstoffenheffing eenzijdig verlagen, daar komt een gat van.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik dacht eerst, maar dan moet u de kadernota nog even lezen, dat er een andere weging was voor het gemiddelde van de woonprijzen. De heer De Jong gaat dat uitleggen, denk ik.

De heer DE JONG: Het amendement houdt in dat we de bestaande differentiatie tussen eenpersoonshuishoudens en meerpersoonshuishoudens handhaven, dus dan ontstaat er verder geen gat.

De heer HILTEMANN: Maar dan is hij me duidelijk.

De heer SNOEK: Betekent dit dat als we de ozb-verhoging wel door laten gaan en niet de afvalstoffenheffing de draai laten maken die voorspeld was, we onder deze VVD-wethouder boven het gemiddelde in het Coelolijstje gaan komen, tegen de afspraken in het coalitieakkoord in?

Mevrouw VAN ZETTEN: In zekere zin heeft u gewoon gelijk, de eerdere afspraak geldt. Dat krijg je met gemiddelden en met benchmarken, het is maar net wat voor cijfers je erin stopt om er wat uit te krijgen.

De heer SNOEK: Deze coalitie kiest er nu dus voor om boven dat gemiddelde van de lasten voor de burgers te gaan?

Mevrouw VAN ZETTEN: Nee, wij hanteren het eerder afgesproken gemiddelde.

De heer SNOEK: Dan gaat u dus de ozb niet verhogen? Het is het een of het ander.

De heer DE JONG: Het is niet waar wat u zegt, wij veranderen niet tijdens de rit de regels en dat doet het Coelo wel. Dus we hanteren de afspraken die het Coelo heeft gemaakt een jaar geleden. Op basis daarvan berekenen wij het gemiddelde en we blijven met het huidige beleid een gemiddeld dure stad.

De heer SNOEK: Als het Coelo volgend jaar met een lijst komt, zullen wij dus boven het gemiddelde staan.

De heer DE JONG: Is voor rekening van het Coelo, niet van ons.

De heer SNOEK: Uiteraard. Maar u laat dus uw afspraken uit het coalitieakkoord los.

De heer DE JONG: Nee, die staan gewoon.

De heer SCHRAMA: Mevrouw Van Zetten, u zei nog geen minuut geleden dat de lasten van de burgers lichter zullen worden. En nu gaat u zeggen dat de ozb omhooggaat en de afvalstoffenheffing hetzelfde blijft, dat is moeilijk met elkaar te rijmen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dat zeg ik niet. Als er voordelen zouden zijn, als we bijvoorbeeld heel veel meer parkeeropbrengsten zouden krijgen, of heel veel meer ozb, dan gaan wij dus op interne posten niet minder bezuinigen, dat blijft gehandhaafd.

De heer SCHRAMA: Wat ik net verstond, dat u zei dat de lasten voor de burger omlaaggaan, is dus niet juist?

Mevrouw VAN ZETTEN: Nee.

D66 – we gaan het nu ook hebben over de bezuinigingen – ziet dat de eenvoudige maatregelen nu zijn genomen, maar de relatief moeilijke en dus de echte keuzes nog moeten komen. En het hemd is nader dan de rok. Het college komt voor de begroting 2012 met een concrete invulling en we zien dat er stelposten, de zogenaamde frictiekosten, van 1,5 miljoen in 2015 gaan plaatsvinden. D66 vindt dat de personeelsreductie die hiermee samenhangt veel steviger en eerder moet worden aangepakt. Wat gaat u op dat punt doen? Een goede bedrijfsvoering is in deze majeure bezuinigingsoperatie essentieel. D66 is op dit punt kritisch geweest en we krijgen ook gelijk gezien de conclusie van de B&G dat kernpunten van het coalitieakkoord onvoldoende in beleid zijn verankerd. Bij de jaarrekening was de conclusie van de accountant in feite in diezelfde lijn geformuleerd. Risicomanagement en subadministraties zijn nog steeds onder de maat. Wij vertrouwen erop dat dit het komende halfjaar wordt verbeterd, en wij zijn ook blij met de nieuwe controller. Bezuiniging op subsidies; gezien de opgave is een herschikking van beleid onvermijdelijk. D66 vindt het gezond om jarenlang in stand gehouden relaties opnieuw te bekijken. Effecten werden in de praktijk ook nauwelijks gemeten en waren onduidelijk. En we praten nog wel over een totale post van 32 miljoen aan subsidies. De afspraak over een nieuwe subsidiesystematiek heeft nogal gebungeld. En D66 is kritisch genoeg geweest in de commissies. De exercitie toont aan dat de nieuwe subsidiesystematiek er zo spoedig mogelijk moet komen. Met name voor de Wmo heeft het college met Hof 2.0 goed werk gedaan.

De heer SNOEK: Mevrouw Van Zetten, u geeft terecht aan dat D66 in de commissies kritisch is geweest, dat was u inderdaad in verschillende commissies. In de commissie Samenleving is vanuit D66 zelfs geopperd of je, vooruitlopend op die nieuwe subsidiesystematiek, wel zo zou moeten korten op die subsidies. Bezigt u dit standpunt als fractievoorzitter ook?

Mevrouw VAN ZETTEN: Jazeker, we hebben het er natuurlijk uitgebreid over gehad, wat ga je nu doen: ga je kaas schaven en dan verder kijken? Wij komen natuurlijk coalitiebreed met een amendement waar er inderdaad geplust en gemind is zoals ik al eerder heb aangegeven, maar daar kom ik nog aan toe. Zal ik eventjes verder gaan, dan begrijpt u het misschien beter? Ik wil niet arrogant klinken, zo is het niet bedoeld. Nu aan de slag met D66-punten: keuzevrijheid en ruimte voor verschil. Wij dienen een coalitiebrede motie in voor behoud collectief vraagafhankelijk vervoer, waarin recht wordt gedaan aan de waarde 'regie over eigen leven', dat vinden wij namelijk belangrijk. Voor het korten op subsidies ligt een collegevoorstel. De coalitie heeft een tegenvoorstel en dient een amendement in. Hier is maanden aan gewerkt, er zijn gesprekken gevoerd, zienswijzen en onderliggende plannen gewogen, er is geplust en gemind. De D66-weegpunten waren: onderwijs, economie, cultuur en eigen kracht. En in dit licht kom je uit bij bibliotheek, sterrenwacht, moderne kunst, Wereldkindertheater, peuters, ondersteuning en belangenbehartiging. Het is een gigantische rijstebrij van partijen die hierin participeren.

De heer JONKERS: We kennen D66 als een partij die het dualisme hoog in het vaandel heeft staan en u vertelt net dat u maanden met de coalitie, los van de rest van de gemeenteraad, heeft zitten overleggen over uw amendement. Hoe dualistisch is dat nog?

Mevrouw VAN ZETTEN: Het dualisme zie ik meer als dat wij met een tegenvoorstel komen en niet ingaan op het voorstel van de wethouders, van het college.

De heer JONKERS: De oppositie mocht dus niet meepraten?

Mevrouw VAN ZETTEN: Vier partijen in een coalitie is al heel erg veel.

De heer JONKERS: Daar hebben wij niet voor gekozen, daar staat u zelf achter, hoop ik voor u.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik had u er graag bij gehad.

Mevrouw HOFFMANS: Ik begrijp wel goed waarom u zegt wat u zegt, daar kan ik eerlijk over zijn, maar het is natuurlijk niet zo dat de oppositie niet heeft mogen meepraten, want er zijn zo ongeveer drie commissievergaderingen geweest waarin ik de SP vooral heb horen zeggen dat ze hier niet eens moeite voor ging doen.

De heer JONKERS: Volgens mij ligt er een heel goede oppositiemotie op dit moment, maar u komt met een amendement en daar heeft u een compromis in gesloten als coalitie en daar zijn wij niet in betrokken.

Mevrouw HOFFMAN: Wij hebben het amendement ook rondgestuurd naar de oppositie.

De heer SNOEK: Maar, mevrouw Hoffmans, ik heb u drie maanden geleden een hand uitgestoken, ik heb u gezegd dat als wij als stad moeten bezuinigen op subsidies en zo'n zware slag moeten maken, wij zelfs als oppositie bereid zijn onze handen vuil te maken en met u mee willen denken en mee willen kijken. Zondagavond 22.05 uur komt uw amendement binnen en u gaat nu tegen de SP zeggen: 'het is rondgemaild'; kom op.

Mevrouw HOFFMANS: Ik geef u daar gelijk in.

Mevrouw LANGENACKER: Ik heb toch de behoefte daar iets over te zeggen, mijnheer

Snoek. Laat ik in ieder geval even reageren op het onderdeel 'cultuur'. Daar hebben we denk ik twee, drie maanden geleden uitgebreid over gepraat in de commissie en daar hebben alle partijen hun zegje over kunnen doen en dat is onderdeel nu van dit amendement. En dat is tot stand gekomen met de hele raad.

De heer SNOEK: Het onderdeel is zo neergelegd en de zeer pijnlijke bezuinigingen op de subsidies voor welzijn – laat ik eerlijk zijn – dat is het punt waar wij als CDA het meest aan hechten, niet zozeer de cultuursubsidies, dat is het punt dat wij gisterenavond van uw hand – dank daarvoor – om 22.05 uur mochten ontvangen. Dan kunnen we niet meer met droge ogen beweren dat deze coalitie steun heeft proberen te zoeken voor een gezamenlijk amendement bij de oppositie. En dat is niet erg, maar waar vier partijen elkaar te vriend proberen te houden, kost het tijd, kost het geld. En mevrouw Van Zetten zei het al: "Democratie kost tijd en geld", want zo is het geweest.

Mevrouw VAN ZETTEN: En heel veel inspanning om sowieso vier partijen op een rijtje te krijgen, dus u had er best bij kunnen zitten, maar het was niet duidelijker geworden of het was in ieder geval niet makkelijker geworden voor ons.

De heer HILTEMANN: Zijn die drie coalitiepartners zo moeilijk?

Mevrouw VAN ZETTEN: We hebben er vier, mijnheer Hiltemann.

De heer VAN DE MANAKKER: Mevrouw Van Zetten, u had het net over belangenbehartiging, die zou u sparen. Welke belangenbehartiging bedoelt u daar precies mee?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik zeg net dat het een gigantische lijst van organisaties en instellingen is, en D66 weegt punten waar het gaat om belangenbehartiging, dus dat is het Platform Minimaorganisaties of Draagnet. Ik doe het even uit mijn hoofd, ik heb de vorige periode ook samenleving gedaan; er zijn gigantische hoeveelheden organisaties die zich daarmee bezighouden.

De heer VAN DE MANAKKER: En die wil u allemaal sparen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Daar heb ik met een roze bril naar gekeken. En inderdaad, voor een groot gedeelte gespaard.

Wat betreft de bezuiniging op verbonden partijen – dan kom ik even weer terug op ‘het hemd is nader dan de rok’ – dat is lastig in een collectief. Maar bij de nv Spaarnelanden is dat anders: wij zijn 100% eigenaar en geldt dan ook voor dit bedrijf de afspraak om alleen 100% rendabele investeringen te doen? We zien dat de bedrijfsvoering niet kostendekkend is, we gaven 2,5 ton subsidie voor opleidingen. Het kan toch niet waar zijn dat Spaarnelanden en de SRO een deel krijgen van de 5 ton, bestemd voor de nieuwe subsidiesystematiek? Wat denkt u dat die directie daarmee doet?

De heer SNOEK: Pontje?

Mevrouw VAN ZETTEN: Nou, u zegt het. Ik wilde het p-woord nog niet laten vallen. Maar spreekt u een terugverdienoptie af als u dat zo nodig wilt sturen naar die mensen. D66 vindt überhaupt dat de verantwoording van organisaties die werken met publiek geld, onder de maat is. Jaarverslagen en websites geven onvoldoende informatie en beperken onze controlerende taak. Wij komen ook met een motie Toezicht op publiek geld, die door heel veel partijen is mee ingediend. Wat betreft de moeizaamheid waarmee we de meerjarenbegroting sluitend moeten maken, vindt D66 de 15.000 euro korting op Floragaarde een treffend voorbeeld. Op een begroting van circa 430 miljoen, dat geeft maar even aan waar we mee bezig zijn. Waar zijn we dan ook mee bezig? We gaan serieus de meerjarenbegroting rondbreien met de post ‘kinderboerderij’, of het vervangen van onleesbare straatnaamborden een jaar uitstellen. En juist bij dat laatste wordt de overheid zichtbaar voor haar burgers.

De heer SNOEK: Mevrouw Van Zetten, het is nog zotter, we halen 1000 euro weg bij de Zonnebloem om onze begroting sluitend te houden.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dat had ik ook kunnen noemen. En dan laat de gemeente wel een gratis pont varen naast de brug.

De heer HILTEMANN: Het blijft zeer doen, hè?

Mevrouw VAN ZETTEN: En we betalen een sportcoördinator in Mutare onder de dictatuur van Mugabe. Dat nu vindt D66 totaal los gezongen van de mening in de straat en van de tijdgeest.

De heer HILTEMANN: Daar houdt u dan wel Angers en Osnabrück voor in stand, daar heeft u geen problemen mee?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik heb het niet over de stedenbanden, ik heb het over een sportcoördinator.

De heer HILTEMANN: Die heeft niks met de stedenband te maken?

Mevrouw VAN ZETTEN: Nee, in feite niet. Dat bedrag staat er los van, namelijk. Democratie is ook te allen tijden verantwoording kunnen afleggen. D66 constateerde vorig jaar dat dossiers en archief niet op orde waren. Onze controlerende taak was zelfs in het geding. Maatregelen zijn nu genomen. Dit neemt niet weg dat dossiers rond belangrijke onderwerpen – ik noem maar even het stadskantoor in unilocatie – moeizaam werden gepresenteerd. Binnenkort stappen we over naar der zogenaamde papierloze overheid. Gezien actuele problemen rond informatiebeheer bij de overheid – politie basisadministratie, burgemeester, is niet op orde – vragen wij: In hoeverre bent u voorbereid? Zijn er afspraken gemaakt over ontwikkeling van een e-depot – dat is een digitale archiefomgeving met archiefdienst? Hoe staat het ermee, wethouder? Participatie, mensen betrekken bij bestuur, is een belangrijk punt voor D66. Veel gaat goed, maar ook zaken gaan fout. D66 vindt dat we moeten nadenken over een stedelijke ombudsman. Wij dienen hier geen motie voor in, maar vragen het college hierover na te denken.

Ik kom tot het coalitieakkoord en de prioriteiten voor D66: Kwaliteit van de gebouwde omgeving, burgers betrekken bij het bestuur en behoud van het groen. Daarbij natuurlijk ook onderwijs, maar zie daarvoor ons amendement op subsidies. Met het eerste gaat het goed; inwoners worden betrokken om mee te denken met de gouden regels van de stadsontwikkeling. Dit college loopt voorop door de inwoners te betrekken bij gebiedsvisies met moderne e-participatie zoals het stadskweektuinenproject. De

organisatie wordt slimmer, sneller en slanker en dat zou voor iedereen moeten gelden. Een belangrijke afspraak is: we gaan door met het inlopen van achterstallig onderhoud in de stad. Terecht, want verwaarlozen van onze kapitaalgoederen draagt bij aan onze schuld.

De heer VAN DE MANAKKER: Mevrouw van Zetten, geeft u hierbij zwart op wit en keihard de bewering dat het college daarmee doorgaat? Dat zou mij zeer verheugend voorkomen.

Mevrouw VAN ZETTEN: We komen met een motie, samen met de VVD en andere partijen, dus die kunt u steunen.

Ook is het de bijl in het vertrouwen in de overheid, en we komen dus met een motie. Afspraken over groen

De heer VAN DE MANAKKER: De bijl in het vertrouwen in de overheid? Die snap ik even niet.

Mevrouw VAN ZETTEN: Als wij de stad gaan verwaarlozen en achterstallig onderhoud laten oplopen, dat raakt direct het vertrouwen van de burger in het bestuur, want u ziet die straat met die gaten.

Afspraken over groen en monumentale parken vinden wij onvoldoende terug in het gepresenteerde beleid. D66 constateerde al dat het groen geen eigen paragraaf heeft gekregen in het collegewerkprogramma. Met het gepresenteerde scenario ‘onderhoud openbare ruimte’ kregen wij gelijk; het groen is karig bedeed en ook met de biodiversiteit schiet het niet op. Het nieuwe Raaksgebied – vind ik eerlijk gezegd – daar is haast geen sprietje groen te zien. Wij hebben een coalitiebrede motie Financiële ruimte voor groen. We gaan ons houden aan de afspraak ‘aflossen van schuld met inzet van precario-opbrengsten uit kabels en leidingen’. Mooi zo.

Onderwijs, cultuur en economie zijn voor D66 onlosmakelijk met elkaar verbonden, en wij maken ons natuurlijk ook zorgen over de extra bezuinigingen uit Den Haag op De Toneelschuur en Holland Symfonia. Dat is een grote zorg en wij wachten maar af wat ervan terecht gaat komen.

Tot slot: D66 heeft de kadernota gewogen op haar politieke punten: kwaliteit van bestuur, financiën op orde, kwaliteit van de gebouwde omgeving, behoud van groen, burgers betrekken bij bestuur, geen stiekeme plannen. En als iets niet kan, dan kan het niet. Het zijn geen punten met grote resultaten op de korte termijn. Wij van D66 willen ‘slow politics’, dus geen gehijg op de vierkante centimeter; meer zoals de runderlap in ‘slow food’, zo moet u dat zien. Hij wordt langzaam gaar en dan is hij des te lekkerder. Hebben wij dan linkse of rechtse hobby's? Een stevige bezuinigingsagenda is wat mij betreft niet links of rechts, maar een kwestie van gezond verstand en D66 staat daarbij in het progressieve midden. Ik besluit met nog een citaat van de onvolprezen filosoof De Tocqueville: “Soms wil de democratie haar uitgaven beknootten, maar dat lukt haar niet, omdat zij de kunst van de zuinigheid niet verstaat.” College, u kunt het tegendeel bewijzen en D66 heeft er vertrouwen in.

De heer SNOEK: Het zijn moeilijke tijden, dus het lijkt ons gepast te beginnen met een Bijbelcitaat en het is Psalm 77, vers 6 geworden. De liefhebbers onder u weten dan al waar het over gaat, natuurlijk: “Na het zure geeft hij het zoet”. Eerst het zuur, en dan het zoet; bij ons thuis betekent dat eerst een boterham met kaas of vlees en dan hagelslag of jam. Dat is prima financieel beleid en een goed idee in tijden van bezuinigen. Menige regering en menig college doet dat ook: je probeert eerst te kijken wat je kunt binnenhalen door de broekriem aan te halen en misschien is het dan later tijd om de riem weer een beetje te laten vieren. Bijkomend politiek voordeel is, tegen de tijd dat het weer verkiezingen worden, dat je misschien ook wat ruimte hebt om eens een keer wat leuks te doen. Ook deze coalitie kiest heel helder voor deze lijn; in het coalitieakkoord staat: “We gaan 35 miljoen bezuinigen, en als het allemaal meevalt – daar hebben we het al genoeg over gehad – in 2012, dan gaan we herijken en dan zou er misschien wat van de bezuinigingstaakstelling bijgesteld kunnen worden. Dus in 2012 een milder beeld, dan

wat minder bezuinigen en richting verkiezingen kunnen we weer wat leuks doen voor de stad.

Mevrouw LANGENACKER: Is dat ook het beleid dat het landelijk CDA aan het voeren is: nu alle harde bezuinigingen en straks misschien nog het zoet?

De heer SNOEK: Inderdaad heeft overigens de heer Balkenende in al zijn kabinetten altijd gesproken van 'eerst het zuur, dan het zoet', dus dat is wel goed beleid binnen het CDA.

Mevrouw LANGENACKER: Daar hebben we de afgelopen jaren niet zo heel veel van gemerkt.

De heer SNOEK: De kadernota 2011 kent enkele zeer pijnlijke bezuinigingen, maar toch gaan we pas in 2012 herijken. De vraag is dus eigenlijk: hoe zuur moet dat zuur zijn, voordat we aan het zoet toekomen? Hoe diep moet de val zijn, waar we heen gaan, voordat we weer de weg omhoog vinden? Zo'n bezuiniging is natuurlijk een bittere pil, maar hoe bitter moet die pil zijn? Wat ons betreft mag het zeker geen pil van Drion worden. Wij vrezen een verschraling van de sociale structuur van Haarlem.

Mevrouw VAN ZETTEN: Hoor ik nou u over de pil van Drion spreken? U wilt er een eind aan maken?

De heer SNOEK: U heeft net als ik een aantal avonden mee mogen maken in deze zaal, waarin verschillende gesubsidieerde instellingen hun verhaal kwamen doen en u zult toch ook wel enige emotie gevoeld hebben bij wat daar naar voren kwam.

Mevrouw VAN ZETTEN: Maar als CDA wilt u het in het middenveld zoeken en toch minder bij de overheid. Wat voor beleid straalt u nu uit? Het gaat er toch om dat mensen ook verder zelf op eigen benen kunnen staan, daar worden ze toch allen maar beter van?

De heer SNOEK: Uiteraard, daarom zijn wij ook niet op voorhand tegen bezuinigen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dan zijn we het met elkaar eens.

De heer SNOEK: Dat probeer ik nog te vinden vanavond, maar we zijn er nog niet helemaal. Wat wij proberen te zeggen, is: als je één jaar voordat je gaat herijken pijnlijke ingrepen wilt doen, dan moet je wel een heel goed verhaal hebben om niet te willen wachten tot die herijking. Maar, de rijksbezuinigingen vallen keer op keer mee. De SP en ook Haarlem Plus moet ik nageven dat ze dit al eerder geroepen hebben. Terecht zet het college daar ook een kanttekening bij: er zijn nog pm-posten die ingevuld moeten worden. Maar het lijkt er geenszins op dat al die pm'en die er nog in zitten, zo groot zullen zijn als wat het beeld was aan het begin van dit coalitieakkoord. Dus zelfs met die kanttekening moet we eigenlijk constateren dat vooralsnog de bezuinigingen van het Rijk die op ons doorwerken, mee lijken te vallen. Dat is één. Twee: We komen nog met een nieuwe subsidiesystematiek, dat gaan we dit jaar doen. D66 refereerde daar ook al aan en gaf al aan: "Het was natuurlijk beter geweest als we dat omgekeerd hadden gedaan." Drie: De eigen formatiereductie is niet ingevuld. De VVD vraagt terecht om een brief daarover, voor de kadernotabehandeling. We krijgen een brief en daarin staat: "U krijgt later dit jaar antwoord." SP refereert aan 6,7 miljoen bezuinigingen in het eigen vlees nog steeds niet ingevuld, en ook het NICIS die een scan maakt van alle begrotingen, constateert dat Haarlem ten opzichte van vergelijkbare gemeentes veel minder bezuinigt op het eigen vlees. Dus drie punten.

De heer DE JONG: Toch een kleine nuancering van de woorden van de heer Snoek: die 6,7 miljoen is nog een in te vullen taakstelling, hij is gewoon meegenomen in de financiële meerjarenraming, dus hij is daar feitelijk als baten in meegenomen. Die 6,7 miljoen is natuurlijk niet alleen maar snijden in eigen vlees; het gaat heel veel over taken en taakuitvoering, dat zijn toch activiteiten die de burger meteen raken. Dus het is een beetje een karikatuur om te zeggen dat het alleen maar om mensen gaat en fte-reductie, dat is gewoon niet het geval.

De heer SNOEK: Wij zien bijvoorbeeld in de eerste bestuursrapportage dat een bezuinigingstaakstelling op de directie dienstverlening van 56.000 euro zo wordt losgelaten. Een taakstelling op een andere afdeling, HRM om ergens geld te verdienen,

wordt niet gehaald; losgelaten. Zouden we net zo makkelijk omgaan met die gesubsidieerde instellingen als dat we nu in die bestuursrapportage met onszelf omgaan? De heer DE JONG: Maar niet realiseren betekent niet loslaten. De taakstelling blijft staan, die gaan wij gewoon invullen, klaar.

De heer SNOEK: In de bestuursrapportage wordt voorgesteld om de taakstelling van 56.000 euro op de afdeling Dienstverlening te laten vervallen, pagina 10.

Ik herhaal nog even: Drie punten: de rijksbezuinigingen lijken mee te vallen, een nieuwe subsidiesystematiek komt pas later dit jaar, de eigen formatiereductie wordt slechts moeizaam ingevuld, pas later dit jaar komt het college met een besluit. Heb je dan een verhaal dat goed genoeg is om nu te zeggen: 'vooruitlopend op die herijking in 2012 gaan wij al wel heel hard ingrijpen op die subsidies'? Wij vinden het verhaal niet goed genoeg en stellen daarom voor een pas op de plaats te maken met die korting op de subsidies. De dekking, wat ons betreft, vinden wij in de vrijval van de voorziening stadion Oostpoort, maar het staat de coalitie natuurlijk vrij en ook het college om de dekking elders te vinden. Als je niet precies weet hoeveel je moet gaan bezuinigen, dan moet je dus heel harde ingrepen vermijden. En daarom stellen wij oppositiebreed deze pas op de plaats voor. Ook vragen wij het college of u als coalitie ook om vóór de herijking in 2012 niet te korten op het leerlingenvervoer en dienen daarvoor de motie Behoud leerlingenvervoer in.

Komen we bij het tweede hoofdonderwerp; het aflossen van de schuld. Mevrouw Van Zetten, dit is het punt waar wij elkaar in vinden; wij gaan akkoord met het collegevoorstel voor een nieuwe schuldratio. Wij kunnen ons daarin vinden en dat lijkt ons reëel. Echter, wij gaan niet akkoord met de verhoging van de normratio weerstandsvermogen; wat feitelijk het college voorstelt is dat wat we altijd voldoende hebben gevonden als afdekking van de risico's nu naar ruim voldoende moet gaan. Daardoor kunnen we twee tot vier jaar lang niet de precariogelden, die deze coalitie zo mooi bestemd had voor het aflossen van de schuld, ook daarvoor gebruiken, maar moet dat in een keer opgepot worden in die algemene reserve. Het is allemaal wat technisch, maar ik kan het niet leuker maken, dus het moet maar even, even doorbijten. Wat is dan de argumentatie van het college daarvoor, waarom doen we dat? We gaan een betere risico-inventarisatie doen. Maar het is nu juist zo dat als je beter zicht hebt op je risico's, je minder marge nodig hebt om het af te dekken. Voorheen zaten we op voldoende en het college noemt dat in deze kadernota nog: 'conform het streven naar een gezonde financiële positie van de gemeente Haarlem'.

De heer DE JONG: Dat is ook weer niet waar. Als je beter zicht hebt op je risico's, dan verdwijnen de risico's nog niet. Nee, ze blijven gewoon staan. De bedoeling is dat de gemeente in haar totaliteit beter weet welke risico's we met zijn allen dragen. En die risico's kun je gewoon vertalen in een getal, dat wil je in je algemene reserve hebben. Dat is de hele bedoeling ervan. De angst zit er nu in, dat er risico's zijn waarvan we ons niets eens bewust zijn.

De heer SNOEK: Uiteindelijk komen we dus tot een betere inventarisatie van de risico's. Ik vind het fijn om met u deze discussie aan te gaan, want u gaat het snappen. Als we dan beter zien wat onze risico's zijn en precies weten wat onze risico's zijn, dan moeten we die afdekken in de algemene reserve en daarvoor bepalen we onze ratio weerstandsvermogen. Dat ratio weerstandsvermogen heeft een marge; als je niet precies weet wat de risico's zijn en wat de kans is dat ze zich voordoen, dan neem je wat meer marge in je algemene reserve. Als je heel precies weet wat je risico's zijn en wat de kans is dat ze zich voordoen, dan heb je minder marge nodig. Dus als je een betere risico-inventarisatie hebt, dan zou je kunnen volstaan met een ratio weerstandsvermogen van 'voldoende'. Heb je een slechte risico-inventarisatie, dan kun je maar beter gaan voor 'ruim voldoende' of 'uitstekend'. Deelt u dat beeld met mij?

De heer DE JONG: Dat is helemaal niet zo'n slechte gedachte zoals u het nu uitlegt. Het staat of valt natuurlijk met de beheersmaatregelen die de gemeente heeft.

De heer SNOEK: Helemaal met u eens.

Mevrouw HOFFMANS: Maar, mijnheer Snoek, het kan toch ook zo zijn dat wij uiteindelijk – omdat wij die risico's beter in kaart krijgen – meer geld moeten opnemen omdat die risico's hoger blijken te zijn dan waar we op dit moment rekening mee houden?

De heer SNOEK: Daarom spreken de heer De Jong en ik over het ratio weerstandsvermogen en niet over de hoogte van de algemene reserve op zich.

Wij stellen dus voor in de motie Voldoende is voldoende om vooralsnog vast te houden aan een norm ratio weerstandsvermogen van voldoende en dus niet nog twee tot vier jaar die precariogelden op te potten in de algemene reserve.

Tot slot nog vijf moties. Eén: De Wmo-reserve, samen met de SP, en ik geloof inmiddels ook wat anderen. We dienen deze motie in met de Actiepartij die stelt dat we geen greep uit de kas van de Wmo'ers moeten doen. Die Wmo-reserve is ooit ingesteld om het geld dat we overhielden aan de Wmo uiteindelijk ook te besteden aan de Wmo en niet, laat ik het in een karikatuur zeggen, om er lantaarnpalen van te kopen.

Mevrouw LANGENACKER: Waar gaan wij dan nu dat geld van de Wmo-reserve volgens u aan besteden?

De heer SNOEK: Volgens het college aan het verbeteren van het financieel beeld van de gemeente Haarlem. Daar zitten twee onttrekkingen: één voor de taakstelling afdeling Dienstverlening en één voor de taakstelling afdeling Sociale Zaken. Ik heb even nagebeeld, ik kan u precies vertellen hoe dit gegaan is: het college heeft aan alle afdelingen van de gemeente Haarlem gevraagd: 'Wat zouden jullie kunnen doen om de financiële positie van de gemeente Haarlem te verbeteren?' Allerlei afdelingen hebben voorstellen daarvoor gedaan en de afdeling Dienstverlening heeft gezegd: "Je zou geld uit die Wmo-reserve kunnen pakken." De ene afdeling heeft nog gezegd: "Dat kun je dan later terugstorten", de andere afdeling zei: "Dat kun je eraan onttrekken en naar de algemene reserve doen."

Mevrouw LANGENACKER: Prachtig, maar er wordt inderdaad twee keer 0,5 miljoen uit de Wmo-reserve onttrokken.

De heer SNOEK: Eén keer 1 miljoen en één keer 0,5 miljoen.

Mevrouw LANGENACKER: Twee keer 0,5 miljoen, bij mijn weten. En er wordt op een gegeven moment dus 1 miljoen teruggestort, dus het bedrag wat er uitgehaald wordt, wordt gewoon weer teruggestort. En dat geld dat in de Wmo-reserve zit, dan wordt de komende jaren aangesproken om deels de rijksbezuinigingen ongedaan te maken, maar dat gaat dus allemaal naar de Wmo toe.

De heer SNOEK: Er zijn een viertal onttrekkingen, en ik heb het dus niet over die specifiek voor Hof 2.0 worden ingezet en voor het compenseren van die rijksbezuinigingen – want daarin wil ik eigenlijk wel met u meedenken, dat je die misschien daarvoor wel zou kunnen gebruiken – ik heb het heel specifiek over de onttrekking ten behoeve van de taakstellingen 'financieel beeld afdeling DV'.

Mevrouw LANGENACKER: Maar die wordt juist teruggestort.

De heer SNOEK: Een van die twee wordt teruggestort, en de andere wordt niet teruggestort.

Mevrouw LANGENACKER: Ik heb echt de beantwoording op uw eigen schriftelijke vragen zo ongeveer vier keer doorgelezen – want ik geef toe dat het voor mij geen heel makkelijke materie is – maar uit de beantwoording op uw vragen blijkt gewoon dat er twee keer 0,5 miljoen wordt uitgenomen, waarvan ik me best kan voorstellen dat u zegt: 'waarom moet dat uit de Wmo-reserve?' Maar goed, het wordt wel weer teruggestort.

De heer SNOEK: Ik snap de beantwoording van onze eigen vragen ook nog steeds niet en heb daarom contact gezocht met de ambtenaren om het me uit te laten leggen. Toen viel bij mij het kwartje ook. Als ik het niet juist heb, dan moet ik mijn woorden terugnemen en moet ik u gelijk geven. We hebben gelukkig nog drie dagen voordat we gaan stemmen.

Mevrouw LANGENACKER: Misschien wil de wethouder dit dan woensdag in zijn termijn uitleggen, hoe dit zit?

De heer SNOEK: Heel graag, want we moeten het wel helder hebben met elkaar. Maar gelukkig deelt u met mij het beeld dat als het slechts zo is om het financieel beeld te verbeteren en we het niet terugstorten, we dat niet zouden moeten doen. Daar hebben we dus een motie voor.

De motie Fietslift, die wij indienen met de SP, de PvdA, de Actiepartij en de Ouderenpartij: Gebleken is, we vinden allemaal de mooie fietsenkelder die we hebben en de lange aanrijdroute, toch blijkt dat dit voor veel mensen en met name ook voor de ouderen in Haarlem een moeilijk te nemen hindernis is en wij verzoeken het college nog eens een keer te bekijken wat de mogelijkheden zijn om een fietslift aan te brengen. Eerder zijn hierover ook al vragen gesteld door de Ouderenpartij. Toen werd geantwoord “Dat zou moeten gaan lukken.” Wij roepen u nogmaals op daar nog eens goed naar te gaan kijken.

Dan het basisscenario veiligheids- en handhavingsbeleid. Handhaving is een prioriteit voor het CDA, dat hoef ik hier gelukkig niet meer toe te lichten; handhavers zijn het gezicht van de gemeente op straat, zijn het contact dat mensen hebben met de overheid. Raadsleden spreken ze doorgaans niet, maar wel die handhavers om de weg te vragen of wanneer ze door hen aangesproken worden. Wij pleiten ook al een tijdje voor een betere spreiding van die handhaving over de stad; niet 70% voor het centrum en de rest voor de buitengebieden, maar een betere verdeling. En wij pleiten dan nu ook voor een basisscenario waarbij met name de bikerteams ook ingezet kunnen worden juist buiten het centrum. Dekking daarvoor vinden wij in wederom de vrijval van de voorziening Oostpoortstadion 3, en samen met de Ouderenpartij dienen wij de motie Basisscenario veiligheids- en handhavingsbeleid in.

Ik heb er nog twee, we zijn er bijna. De motie Steen op de maag: in Schalkwijk worden in afwijking van FIOR betonnen klinkers in plaats van gebakken klinkers geplaatst. Wij hebben hier een pijnlijke discussie over gehad in deze raadzaal, en ik zal het maar gewoon zeggen zoals het is: je moet niet altijd terugkomen op genomen besluiten, maar dit besluit ligt ons nog steeds als een steen op de maag. Wij doen dan ook het voorstel – zeker nu blijkt bij aanbestedingen die daarna zijn gedaan of besluitvorming van daarna, waar wel Fior werd gevolgd – om toch nog eens een keer de mogelijkheden te onderzoeken om toch ook hier, in de geleerdenbuurt, te kiezen voor de gebakken klinkers. Samen met de SP dienen we daarvoor de motie Steen op de maag in.

Dan tot slot de symboolmotie Het Paradijsje, die wij indienen met Actiepartij, Trots en de Ouderenpartij. Vorige week hebben we hier al een procedurele discussie over gehad. Ik zou nu graag met u ook de inhoud van deze motie willen bespreken. Aan de ene zijde zien we hoe makkelijk de gemeente een taakstelling zoals bij dienstverlening laat vallen. Daar heb ik net al aan gerefereerd. Aan de andere kant zien we de pijnlijke discussie die we voeren in de stad, zoals de beheerdersfunctie bij tal van speeltuinen.

Mevrouw HOFFMANS: Ik heb u net hierover niet geïnterrupteerd, maar ik heb toch behoefte aan het wat bijstellen van hetgeen wat u zegt. Het is niet waar dat wij niet op onze eigen organisatie bezuinigen; het is zelfs zo dat wij extra op externe inhuur hebben bezuinigd zodat we die taakstelling op onze eigen organisatie wel gaan halen. Dus ik wil hier absoluut niet het beeld neerzetten dat wij in onze eigen organisatie niet snijden.

De heer SNOEK: Als de VVD tegen de wethouder zegt: ‘wij willen vóór de kadernota duidelijkheid hebben, waar daadwerkelijk in de gemeentelijke organisatie gesneden gaat worden’, en daar komt dan een brief van de wethouder en daar staat niet meer in dan: ‘u krijgt aan het eind van dit jaar duidelijkheid’, dan bent u toch ook teleurgesteld? Als wij in de kadernota zien dat tal van bezuinigingen, juist op de eigen organisatie, als pm-post of als stelpost worden ingevuld, dan zult u toch ook teleurgesteld zijn? Gelukkig hoorde ik mevrouw Van Zetten zeggen: “Die taakstelling moet blijven bestaan”, maar onze angst is – en die angst heb ik ook van coalitiepartijen gehoord – dat als dadelijk die herijking

komt, dan die niet ingevulde posten natuurlijk het makkelijkste zijn om te laten vallen. Dat doe je eerder dan dat je teruggaat naar een instelling en zegt: ‘sorry, we hebben u vorig jaar gekort, maar we kunnen u toch weer geld geven.’

Mevrouw HOFFMANS: We hebben die vijf clusters van bezuinigingen waaronder die taken en efficiency, dus het ‘snijden in eigen vlees’ zoals u dat noemt. Er staat in de kadernota dat het gaat om een evenwichtige verdeling over die clusters en dat we die evenwichtige verdeling dus ook in stand zullen houden en daarmee is wat u suggereert al uitgesloten, dat wij dan als eerste het snijden in eigen vlees zouden gaan schrappen als het straks bij de herijking allemaal mee mag vallen. En ik neem aan dat het CDA ook niet wil dat dit college rücksichtslos maatregelen gaat nemen op de eigen organisatie, want dan geef ik de heer De Jong gelijk: het is niet zo dat snijden in eigen vlees geen enkel effect zal hebben voor de burgers in de stad.

De heer SNOEK: Ik ben het met u eens dat wij niets rücksichtslos willen zien gebeuren, maar als we een jaar verder zijn met deze coalitie en met dit college en wel in staat zijn om eerst een heel pakket aan bezuinigingen op subsidies voor te leggen en u als coalitie zelfs in staat bent geweest om een heel alternatief pakket aan bezuinigingen voor te leggen, maar we zij er in dat hele jaar niet toe gekomen om de formatiereductie op de eigen organisatie in te stellen, dan zeggen wij: ‘dan heb je je prioriteiten verkeerd liggen’ en daarom dienen wij de motie in.

Mevrouw HOFFMANS: Maar het is toch niet zo dat er in die eigen organisatie niks gebeurd is? Het is toch niet zo dat er in die kadernota geen enkel voorstel staat? Het is toch niet zo dat er op dat vlak maar op de lange baan wordt geschoven?

De heer SNOEK: Niet alles, maar ik zie wel dat het veel gemakkelijker als een stelpost neergezet wordt, of dat we eerder gemaakte afspraken, zoals op de afdeling

Dienstverlening – die ik er even bovenuit til als voorbeeld – veel makkelijker laten lopen dan de bezuinigingen die we afspreken op de gesubsidieerde instellingen. Ik mis het gevoel van evenwicht daarin. Toen we het coalitieakkoord bespraken hebben we als CDA gezegd: “Ja, er moet hard bezuinigd worden – er zal zelfs sprake zijn van lastenverzwaring voor de burgers – maar dat kan dan in de volgende volgorde: eerst bij jezelf kijken, dan naar de stad gaan.” Dat hebben we bij de bespreking van het coalitieakkoord letterlijk zo gezegd en vanavond zeg ik eigenlijk hetzelfde weer: eerst bij jezelf kijken, eerst hard maken wat je bij jezelf doet voordat je heel hard gaat ingrijpen in de sociale structuur van Haarlem.

De heer RUTTEN: Ik wil ook nog even naar de andere kant van die motie kijken, want u wil dat van Het Paradijsje dan dekken met die 56.000 euro – die mijns inziens op bladzijde 10 van de berap een technische correctie is – en je kunt heel karikaturaal maken dat we daarmee onze eigen bezuinigingsdoelstelling niet gaan halen etc. Dat is allemaal voor uw rekening, vind ik prachtig. Maar u moet ook even naar die andere kant kijken, want dan gaat u dus schuiven tussen de verschillende pijlers en dan zegt u dus eigenlijk: ‘we willen eigenlijk meer bezuinigen op de eigen organisatie en dat willen we dus daarheen schuiven’, maar waar eindigt het dan, mijnheer Snoek? Is dat nu eenmalig of blijft u ons verrassen met dit soort voorstellen om op allerlei punten te zeggen: ‘we willen dat een beetje dempen daar, en dat een beetje dempen daar, en we blijven dus een beetje shoppen in de andere pijlers’?

De heer SNOEK: Ik zal graag op beide punten van die vraag ingaan: Het eerste deel heeft betrekking op die taakstelling voor de afdeling Dienstverlening. U noemt het een technische correctie, we hebben al gesproken over andere MIP-sommen waardoor met hetzelfde aantal personen je minder geld bezuinigt. Dan kun je dus zeggen: ‘we bezuinigen minder geld’, of je bezuinigt één persoon meer, precies de MIP-som van deze afdeling Dienstverlening, 56.000 euro, en dan haal je die taakstelling wel. En we kunnen met elkaar van mening verschillen over hoe je daarmee om wil gaan, maar het is zeker geen karikatuur wat ik schets.

De heer RUTTEN: U houdt een heel betoog over die 56.000 euro op de afdeling Dienstverlening, dan vind ik het wel een karikatuur.

De heer SNOEK: De tweede vraag is of ik het heel erg vind dat ik tussen de ene pijler, de eigen organisatie, en een andere pijler aan het schuiven ben. Dat zijn uw coalitieakkoord-pijlers, u zult me toch vergeven dat ik me daaraan niet gebonden voel? Maar ik zal u wel toezeggen dat ik niet rücksichtslos blijf schuiven tussen de één en twee. Deze motie heet heel bewust 'symboolmotie': wij willen in de kadernotaweek – we hadden hierover vorige week al een signaal afgegeven – heel duidelijk laten zien dat als we moeilijke beslissingen willen nemen voor de stad, dat als we offers vragen in de stad, dat we die zelf ook moeten nemen. Daar gaat deze motie over.

Mevrouw HOFFMANS: Ik heb er wel moeite mee dat u zegt dat het heel bewust een symboolmotie is. Ik vind dit juist allesbehalve een symboolmotie omdat het hier gaat om banen van mensen. Ik begrijp heel goed waarom u hiermee komt, de symboliek zit hem blijkbaar in die 56.000 euro. Maar het gaat hier niet alleen om de mensen die de speeltuinen bemannen; als het gaat om de id-banen dan hebben we het over nog veel meer mensen waar we een oplossing voor moeten gaan vinden. En in die zin vind ik dus dit het symbool voorbijgaan en vind ik dat we discussie zorgvuldig moeten voeren en dus integraal en dus in de commissie op 14 juli, waar het thuishoort.

De heer SNOEK: Ik ben het met u eens dat we nog veel meer moeilijke beslissingen gaan krijgen over die id-banen. U gaat ook procedureel in op mijn motie en dat gebeurt wel vaker vanuit de coalitie, maar als ik u inhoudelijk vraag: met welk deel van de motie bent u het dan niet eens?

Mevrouw HOFFMANS: Ik ben het niet eens met het momentum van de motie en u kunt dat 'procedureel' noemen, maar ik neem uw motie en de achterliggende dilemma's heel, heel serieus.

De heer SNOEK: Waarvan akte dan, maar mag ik u dan toch de inhoudelijke vraag stellen?

Mevrouw HOFFMANS: Die vraag heb ik echt net beantwoord.

De heer SNOEK: Die heeft u niet beantwoord, wel heeft u gezegd dat u dan wel het niet eens bent met mijn stelling dat de taakstelling op de afdeling Dienstverlening te makkelijk is laten vallen, dan wel dat u het niet van belang vindt dat die beheerdersfunctie ...

Mevrouw HOFFMANS: Ik ben het niet eens met het momentum van de motie en met de manier waarop u het een met het ander verrekent.

De heer SNOEK: Ik kan dezelfde vraag nog tien keer stellen, maar daar worden we niet wijzer van. Dit was ook onze laatste motie dus dank voor uw tijd.

De heer JONKERS: Ik had nog een laatste vraag. U had het lang over 'eerst in het eigen vlees snijden', mag ik daaruit opmaken dat u onze motie ook steunt, over 10% bezuinigen op de raadsvergoedingen?

De heer SNOEK: Ik neem die motie serieus in overweging en we hebben vergelijkbare moties van andere partijen gezien. Laten we zeggen dat we die ook kwalificeren als symboolmoties, maar dat het niet op voorhand slecht is.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat we nu nog de bijdrage van de PvdA-fractie doen en dat we daarna even pauzeren. Dan kunnen we nog even kijken of het nog mooi weer is buiten.

Mevrouw LANGENACKER: Anderhalf jaar geleden hadden wij de campagneslogan 'Samen maken we Haarlem' en dat is in deze tijden waarin we voor moeilijke uitdagingen staan voor de stad nog steeds de slogan. Die slogan die wij hebben ingezet om juist samen met mensen in de stad – en dus niet over de hoofden van mensen – en samen met de organisaties te zoeken naar oplossingen, te zoeken naar een gezamenlijkheid om de financiële positie van Haarlem in ieder geval op deze positie te houden en het liefst te verbeteren en het sociale klimaat in Haarlem ook goed te behouden. Het uitgangspunt voor deze kadernota wat betreft de PvdA is dan ook

‘samenwerken waar het kan, bezuinigen waar het moet en blijven investeren in de werkgelegenheid en in onze wijken in Haarlem’. Concreet betekent dat vandaag wij als PvdA ons op drie onderwerpen richten: ten eerste de bezuinigingen en specifiek de bezuinigingen op de subsidies, ten tweede werkgelegenheid in onze stad en ten derde blijven investeren in de wijken in onze stad. Ten eerste de subsidies, er is al veel gezegd daarover. Vandaag bespreken we de uitkomsten van ongeveer een half jaar intensief met elkaar praten, zowel in commissies maar vooral ook met de organisaties en met de mensen in de stad om te kijken hoe je op een goede maar ook op een zorgvuldige manier kunt bezuinigen. Natuurlijk zijn die bezuinigingen pijnlijk en daar hebben we het hier ook met elkaar over; ze komen altijd hard aan, al gaat het maar om die 1000 euro waar de heer Snoek het over had bij De Zonnebloem. Maar wij hebben ook gezien dat die bezuinigingen een kans zijn geweest het afgelopen half jaar om met de organisaties in gesprek te gaan en te zoeken naar mogelijkheden voor organisaties om anders te werken en samen te werken. Een kans met elkaar, ook in de commissie, om te kijken naar wat we nou willen met onze stad en een kans, ook voor het college om te vragen: kom nou met een visie op cultuur, zorg en welzijn. Wat ons betreft is dat eerst goed gelukt, namelijk het zoeken met organisaties naar andere mogelijkheden en kijken naar waar je elkaar kunt vinden maar ook kijken waar die bezuinigingen niet meer mogelijk zijn. Dat derde punt, die visie op de stad, daar hebben we in het afgelopen half jaar het college af en toe wel kritiek op gegeven. We hebben gezegd: “Op het moment dat je bezuinigt op cultuur dan moet je ook een visie hebben op cultuur, dan moet je weten hoe je omgaat met de subsidies voor cultuureducatie, amateurkunst en moderne kunst.” Datzelfde geldt eigenlijk ook voor welzijn. Wij vinden dat het college een goede eerste stap heeft gezet met Hof 2.0, maar de uitwerking is er nog niet. Wij hebben in de afgelopen tijd steeds gezegd: “Bezuinig nu niet je hele sociale infrastructuur weg als je nog niet genoeg weet hoe je in de toekomst met dat welzijn omgaat.” En de SP heeft ons daar ook in de voorbespreking op de kadernota op aangesproken en wij zijn er dan ook trots op dat wij met de coalitie met een amendement kunnen komen waarin het uitgangspunt wat betreft de PvdA in ieder geval is dat wij kiezen voor de zwaksten in onze samenleving en dat wij er dus ook voor kiezen om organisaties die wij belangrijk vinden en die opkomen voor die zwakkeren in de samenleving te blijven ondersteunen. Dan hebben we het over EcoSol, het Wereldkindertheater, dan hebben we het ook over de subsidie voor het verkeersexamen van groep 7, want het gaat ook over de verkeersveiligheid van kinderen, het gaat over het werk, het gaat over een deel van de korting op de allochtonenzelforganisaties, het gaat over het Platform Minimabeleid en het gaat onder andere over de peuterspeelzalen. Het is een uitgebreide lijst geworden, mevrouw Van Zetten gaf dat ook al aan, maar wij zijn er trots op dat wij in ieder geval wat ons betreft de zwaksten in onze samenleving en de organisaties die daarvoor opkomen zoveel mogelijk hebben kunnen besparen en kunnen sparen.

De heer VAN DE MANAKKER: U zegt ‘zoveel mogelijk’; kunt u iets specifieker zijn?

Mevrouw LANGENACKER: Dat betekent dat we sommige organisaties volledig hebben gecompenseerd, dus dat daar niets afgaat en dat bij sommige organisatie er iets afgaat.

We hebben bijvoorbeeld gesproken met het Wereldkindertheater, die hebben aangegeven: “Een kleine korting kunnen we hebben op onze organisatie, maar een grote korting betekent dat wij omvallen.” Op die manier hebben wij met alle organisaties gesproken en gekeken wat mogelijk is. En dat betekent dus dat we wat ons betreft nu met een pakket komen waar wij in ieder geval achter kunnen staan.

De heer VAN DE MANAKKER: Even voor mijn duidelijkheid, het amendement dat u daarover straks gaat indienen, maakt voor ons duidelijk welke instellingen u bedoelt?

Mevrouw LANGENACKER: En voor alle organisaties wordt het ook duidelijk. Het wordt precies met naam en toenaam genoemd met hoeveel geld wij die organisaties blijven bezuinigen of helemaal in stand houden. Op het moment dat je bezuinigt, dat je een andere keuze maakt dan het college, is het ook belangrijk om aan te geven dat je ook

de dekking op een andere manier zoekt dan het college. Dat betekent dat de dekking ook zwaar voor ons was, omdat dat betekent dat je organisaties die op dit moment verwachten dat ze niet of minder gekort worden, nu meer moet korten. Wij vinden dat we daar een goed verhaal bij hebben, om het maar zo te zeggen. En ik wil wel twee welzijnsorganisaties noemen die specifiek op dit moment in de dekkingsvoorstellen voorkomen, namelijk DOCK en Haarlem Effect, die wij met 5% hebben gekort, maar Kontext niet met 5% hebben gekort. Wij hebben, ook in het licht van Hof 2.0, met elkaar gezegd: "Laten we dan alle organisaties met 5% korten." Dat is niet fijn voor Kontext, dat zien wij ook, maar wij denken met de nieuwe visie rondom Hof 2.0 en de invulling die we daar het komende jaar aan moeten gaan geven, dat we juist willen kijken hoe die drie welzijnsorganisaties daar toch mee om kunnen gaan. Daarnaast is het zo dat wij komen met een motie Anders, waarin we juist voor die drie welzijnsorganisaties en misschien ook voor andere organisaties zeggen: zet het initiatievenfonds in om de professionalisatieslag rondom Hof 2.0 juist bij die organisaties tot stand te brengen. Dus daar kunnen we wel geld voor uittrekken. Een andere dekking is onder andere de onderbesteding bij wijkraden. Dat betekent dus dat er al jarenlang meer dan 10.000 euro overblijft op de budgetten voor wijkraden. Wij vinden de wijkraden nog steeds heel belangrijk, dat betekent dat de budgetten die zij ook de komende jaren beschikbaar hebben hetzelfde blijven, maar dat er dus minder geld in de pot blijft zitten. Dit zijn eigenlijk twee heel grote dekkingsvoorstellen, de rest kunt u terugzien in het amendement.

De heer SNOEK: Ik ben met u blij dat er vanuit de coalitie een poging is gewaagd om de voorstellen van het college enigszins te verlichten, u zegt ook: "Wij missen een visie van het college." Ik hoorde D66 een aantal overwegingen geven hoe zij naar die lijst heeft gekeken, ik hoor u er een aantal geven. Op zich, afzonderlijk, kan ik me daarin vinden maar mijn eerste vraag is of er ook coalitiebreed criteria zijn geformuleerd op basis waarvan u de keus heeft gemaakt. U red een paar heel mooie zaken, maar de vakantiekampen, de Artisklas, Stichting Procent – die u overigens helemaal weg laat gaan – Stichting Netwerk, de Unie van Vrijwilligers, de boottochten van De Zonnebloem, die vallen dan allemaal niet onder uw criteria en vooralsnog kunnen wij vanuit onze plek in de oppositie niet beoordelen waarom die dan wel en die dan niet. Misschien kunt u daar meer licht op laten schijnen.

Mevrouw LANGENACKER: Het blijft natuurlijk altijd schipperen met deze bezuinigingsvoorstellen, maar ik heb u aangegeven waar wij als PvdA in elk geval van vinden dat die organisaties onze steun kunnen krijgen. U vindt er nog meer, daar zullen ook de andere partijen iets over zeggen. D66 heeft er al iets over gezegd, maar misschien zullen GroenLinks en de VVD ook nog iets zeggen over wat daarin voor hen de overwegingen waren. Maar over het algemeen zie je dat het gaat om jeugd, dus een aantal speerpunten van dit college en van deze coalitie zijn daarin zeker duidelijk meegenomen; dan gaat het om jeugd, de zwaksten van de samenleving en onderwijs en sport, waar we ook hebben gekeken of we op die terreinen iets kunnen doen.

Dat zijn allemaal mooie thema's maar waar wij nu zo bang voor zijn is dat uw amendement – en vergeef me dat ik er onvoldoende tijd voor heb gehad om er echt diep in te kunnen duiken – eigenlijk een optelsom is van de verlanglijstjes van de vier partijen en we willen toch echt de schijn van clientélisme met elkaar vermijden, dus je zou toch willen dat er een hoger gedachtegoed achter zit, waarvan je zegt: als coalitie willen we dit niet, dus daarom zoek ik naar die criteria die uw eigen partijen overstijgen.

Mevrouw LANGENACKER: Hoe moet ik dan uw motie over Het Paradijsje zien? Is dat misschien ook iets van clientélisme? Ik denk dat iedere partij haar eigen afwegingen ook in een verkiezingsprogramma heel duidelijk formuleert en dat is waarvoor we hier in de raad zitten. Wij hebben als PvdA een breed scala waar wij op inzetten en dat is wat wij in dit pakket in ieder geval voldoende terugzien waardoor wij er nu trots op zijn dat we in ieder geval – en daar wilde ik nog wel iets over zeggen in mijn bijdrage – bijna 15%, dus

dan gaat het in 2018 over meer dan 450.000 euro, anders invullen dan het college, omdat wij vinden dat dit pakket meer recht doet aan het coalitieprogramma zoals we dat hebben afgesproken.

Mevrouw HOFFMANS: Mag ik mevrouw Langenacker aanvullen? De verlanglijstjes van de fracties waren langer dan u nu terugziet in het amendement. Tenminste in ieder geval wat GroenLinks betreft. Wij hebben wel daarbij ook gekeken naar of organisaties op een andere manier dekking zouden kunnen vinden, of de functies van de organisaties op een andere manier kunnen worden ingevuld. Op die manier hebben we gewikt en gewogen en uiteindelijk voor ons de belangrijkste punten die ook niet op een andere manier gecompenseerd konden worden er uitgehaald.

De VOORZITTER: Mag ik even een opmerking van procedurele aard maken? U praat nu allemaal over een amendement, wat kennelijk bij u als raad bekend is, maar hier achter deze tafel niet. Dus het zou wel prettig zijn als het misschien een keer ingediend wordt, zodat wij er ook kennis van kunnen nemen.

Mevrouw LANGENACKER: Volgens mij kan ik dit amendement nu indienen, dus ik leg hem hierbij neer en hij kan gekopieerd worden en dan kan straks iedereen daar inderdaad kennis van nemen. Wij hebben nog een andere motie die ook te maken heeft met de subsidies en dat is de motie Subsidie anders. Dat betekent dat wij ook een aantal voorstellen doen aan het college om een aantal taakstellingen op een andere manier in te vullen. Deze motie heeft geen financiële gevolgen, maar dat betekent niet dat we die korting bijvoorbeeld voor die organisaties niet door willen laten gaan, maar wij denken dat je op een aantal gebieden slimmer kunt samenwerken. Om een voorbeeld te noemen zijn wij er ook een groot voorstander van om de vrijwilligersorganisaties meer bij elkaar te brengen. We subsidiëren op dit moment drie vrijwilligersorganisaties die natuurlijk allemaal belangrijk werk doen, maar in deze motie staat onder andere dat wij het college aansporen om de organisaties meer bij elkaar te brengen.

De heer VAN DE MANAKKER: Dan zou het toch heel verstandig zijn van de PvdA als je de motie van de oppositie steunde om het nog een jaartje uit te stellen. Dan kun je het rustig op je gemak uitzoeken.

Mevrouw LANGENACKER: Wat ik eigenlijk juist heel slecht vind van het voorstel van de oppositie is dat wij al een half jaar met die organisaties in gesprek zijn, dat die organisaties van ons ook verwachten dat wij keuzes maken, hoe pijnlijk ook, en dat u vervolgens hen maar weer laat zwemmen, een half jaar lang. En vervolgens kan het net zo goed zijn dat diezelfde besluiten alsnog bij die organisaties terecht komen. Dan sta ik meer achter het voorstel dat wij op dit moment doen.

De heer VAN DE MANAKKER: Ik denk dat ze liever nog een half jaar wachten, dan dat ze meteen ondergaan.

Mevrouw LANGENACKER: Dan ben ik het dus niet met u eens. Die motie Anders, dien ik hierbij ook in. En ik heb het net niet gezegd, maar het amendement is dus namens de hele coalitie; de motie Subsidie anders is dat ook. Dan hebben wij nog een andere motie in het kader van subsidies die wij op dit moment doen, dat is het COC, maar wij vinden dat wij als gemeente koploper zouden moeten worden op het gebied van de homo-emancipatie. Dat betekent ook dat wij volgend jaar 'Haarlem Roze Stad' op 7 juli de Roze zaterdag gaan organiseren en we dienen ook een motie in om bij het ministerie aan te dringen om in aanmerking te komen als 'gemeente Haarlem koploper'. Deze motie dienen wij in met VVD, D66, CDA, GroenLinks en de Actiepartij.

De heer SCHRAMA: Hoeveel geld heeft u daarvoor over?

Mevrouw LANGENACKER: Zoals het er nu naar uitziet, hebben we daar geen extra geld voor nodig, mijnheer Schrama.

De heer SCHRAMA: Als u daarvoor geld beschikbaar zou moeten stellen, hoeveel heeft u daarvoor over?

Mevrouw LANGENACKER: Wij hebben de keuze om 'Haarlem Roze Stad' te worden voor volgend jaar al lang gemaakt en met deze motie ondersteunen we dit ook zodat we

daar als Haarlem een goede positie in krijgen en juist extra geld kunnen binnenhalen bij het Rijk. Misschien daar nog iets anders over zeggen: we hebben het hier steeds over bezuinigingen en dat is heel pijnlijk, maar wij vinden ook als PvdA dat wij de gemeente en ook het college een zetje in de rug willen geven om juist extra geld te zoeken. Dat betekent dat wij vandaag twee moties indienen: een motie Huur een geldzoeker: dat betekent dat wij zeggen: college, u laat op dit moment nog steeds veel geld liggen, en dat doet u doordat u – vinden wij – nog steeds te weinig geld binnenhaalt door middel van subsidies. Wij roepen het college op, samen met D66, CDA, Actiepartij en GroenLinks, om een bureau in te schakelen dat alleen maar betaald wordt op het moment dat er ook extra subsidie binnenkomt, zodat we nog slimmer met geld binnenhalen om kunnen gaan, en hier extra geld kunnen genereren.

De heer RUTTEN: Ik heb daar wat vragen over. Het komt heel sympathiek over, er zit alleen een adder onder het gras: op het moment dat zo'n consultant of bureau aan de gang gaat op basis van 'no cure no pay', dan gaat hij zelf met een percentage aan de wandel, dat is gebruikelijk bij dat soort dingen. Een percentage van 10% is dan niet ongebruikelijk; dan praat ik op het door u begrote bedrag van 5 miljoen over 5 ton, en dat verhoudt zich dan natuurlijk wel heel erg moeilijk met de regelingen die we hier net hebben getroffen, in het kader van ook de motie van de Actiepartij, om de inkomsten en uitgaven aan de managers en ook de externe consultants bij gesubsidieerde instellingen naar beneden te brengen. Dus gaat u nu niet via de achterdeur dure consultants naar binnen halen die met 5 ton naar huis gaan.

Mevrouw LANGENACKER: Ik ben het absoluut niet met u eens. Als u ziet in deze motie, dan is bijvoorbeeld in de regio Rivierenland in twee jaar tijd 5,3 miljoen euro binnengehaald via zo'n regeling.

De heer RUTTEN: 10% voor de consultant is 5 ton.

Mevrouw LANGENACKER: Dan heb ik dat er graag voor over als wij vervolgens 4,5 miljoen op een goede manier kunnen besteden aan de dingen die wij belangrijk vinden voor onze stad.

De heer RUTTEN: En als er een externe consultant is bij een gesubsidieerde instelling dan hebben we het er niet voor over, dan moet daar tot op de laatste cent gekeken worden. Ik vind het echt een spanningsveld in die motie.

Mevrouw LANGENACKER: Dat mag u vinden, mijnheer Rutten. Nog even over de financiën verder; we hebben het er hier al eerder over gehad. Wat wij als PvdA belangrijk vinden in het hele bezuinigingspakket, net als andere partijen, is dat er een evenwichtige verdeling is in deze bezuinigingen. Dat betekent dat wij hier nu 3 miljoen met elkaar bespreken rondom bezuinigingen op organisaties, heel pijnlijk, maar wij vinden nog steeds – net als andere partijen – dat we evenwichtig deze pijn moeten verdelen en dat betekent, zoals wij ook steeds hebben gezegd: we snijden ook net zoveel in eigen vlees. En de inkomsten die ook omhooggaan of die in ieder geval ook binnenkomen, waardoor wij, wat de PvdA betreft, een evenwichtig pakket bij de stad en ook bij onszelf neerleggen. Want het moet inderdaad niet zo zijn dat we alleen de organisaties treffen, maar niet onze eigen organisatie of de inkomsten niet verhoogd worden.

Dan heb ik nog twee andere moties rondom de financiën. De eerste is de motie Verkopen overbodig eigendom, dan hebben we het ook nog over extra geld binnenhalen als gemeente Haarlem. Wij zeggen dus dat we goed moeten kijken hoe we in de toekomst nog beter de verkoop van overbodig eigendom in de markt kunnen zetten en daar dan ook voldoende geld uit kunnen halen. Want ik ben het wel met mevrouw Van Zetten eens dat de inkomsten daarvoor ook gelijk moeten staan met de waarde. Deze motie wordt ingediend door onszelf, het CDA, GroenLinks en de Actiepartij. En dan hebben we als laatste bij het onderdeel bezuinigingen en financiën nog de motie Bundel de cultuurfondsen. Heeft ook te maken met slimmer omgaan met geld, maar ook slimmer omgaan met samenwerking. Wij zouden het goed vinden als het college onderzoekt of we het cultuurstimuleringsfonds regionaal kunnen maken. En dat heeft ermee te maken dat

wij veelal als gemeente Haarlem ook subsidies geven aan organisaties die buiten onze stad opereren. Andere gemeenten doen dat ook en wij zouden het heel goed vinden om die bundeling tot stand te brengen zodat je én meer geld beschikbaar hebt en meer bereik hebt en meer communicatie daarover kunt doen. Dat was het punt 'bezuinigen'.

Dan hebben wij nog twee belangrijke punten als PvdA. Ten eerste de werkgelegenheid en daarnaast nog de wijken. Allereerst de werkgelegenheid. Wij blijven ons als PvdA – als ik de SP hoor, wil ik dat toch nog even duidelijk zeggen – inzetten voor de werkgelegenheid van onze stad. Dat doen wij door na deze kadernota – ik heb het er al over gehad – een initiatiefvoorstel te bespreken over de id-banen, waarin id'ers die nu buiten de boot dreigen te vallen op een andere manier aan het werk blijven. Dat vinden wij heel belangrijk en dat hebben we tijdens de begroting al genoemd.

De heer VAN DE MANAKKER: We kennen het Poolse model en we hebben onze collega's in Den Bosch daar ook over geconsulteerd, en het blijkt dat het toch niet zo gunstig is als u het nu doet voorkomen.

Mevrouw LANGENACKER: Die discussie wil ik graag met u aangaan, volgende week in de commissie.

Ten tweede blijven we ons ook inzetten voor mensen die een achterstand hebben op de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld nu met de Wet werken naar vermogen, het bestuursakkoord wat nu niet is vastgesteld. Wij zullen ons blijven inzetten voor de mensen ook op de sociale werkplaatsen, om hen aan het werk te houden. Ten derde zullen we ons ook blijven inzetten voor de ViVa!-vrouwen, die blijven we steunen in hun strijd richting de ViVa!.

De heer VAN DE MANAKKER: U tekent dus straks onze motie?

Ik ken uw motie nog niet, dus wij zullen daar in de tweede termijn op terugkomen. Als laatste punt zullen wij ons ook blijven inzetten voor de organisaties die op dit moment met de id'ers werken. Dat kan niet voor iedereen, maar in dit voorstel, het amendement dat nu voorligt, maken we ons hard voor EcoSol, voor het Minimaplatform, maar ook bijvoorbeeld voor de speeltuinen die werken met id'ers. Daarnaast, op het gebied van werk, willen wij ons voor deze kadernota specifiek inzetten voor de winkelcentra buiten het centrum. Wij zetten ons daarvoor in omdat wij de werkgelegenheid die daar ligt heel belangrijk vinden. Maar ook omdat we willen opkomen voor de kleine ondernemers in de wijken rondom het centrum. Dat betekent dat we willen kijken hoe we het Marsmanplein veilig kunnen laten bereiken, ook als het winkelcentrum klaar is; dat we willen dat er blijft worden geïnvesteerd in het winkelcentrum in Schalkwijk en dat we willen dat er iets gebeurt in de Cronjéstraat. We hebben daar een niet-renderende parkeergarage en een minder goed lopende straat waar de ondernemers meer behoefte hebben aan duidelijke bewegwijzering en een veilige oversteek. Maar ook hebben zij behoefte aan ondersteuning om een convenant af te sluiten om de mogelijkheid voor winkeliers om via de ondernemersbond te betalen aan activiteiten in hun straat. Er daar dienen wij dan ook een motie voor in: de motie Convenant Cronjé, ondertekend door de VDD, D66, Trots op Haarlem, GroenLinks en het CDA, om het college in ieder geval aan te sporen zich hard te gaan maken voor deze straat, ook voor de toekomst.

Vervolgens hebben we op het gebied van werk nog een motie en die gaat over Geef kinderen de ruimte.

De heer VAN DE MANAKKER: Kinderarbeid mag niet, hoor.

Mevrouw LANGENACKER: Nee hoor, mijnheer Van de Manakker, wees gerust. Het gaat erom dat wij vinden dat de Haarlemmers in onze stad die graag willen blijven werken ook een plek moeten krijgen voor hun kinderen in een kinderopvang of in een buitenschoolse opvang. Er zijn op dit moment nog steeds wachtlijsten in Haarlem voor deze twee soorten opvang. Wij vinden het belangrijk de komende jaren, met het college, meer ruimte te geven aan opvang, juist op plekken die ook geschikt zijn voor opvang. Specifiek noemen we in deze motie scholen geschikt maken voor opvang, maar ook nog meer dan we nu doen sportverenigingskantines etc. Dus in deze motie vragen we het

college in gebiedsvisies en bestemmingsplannen actief te zoeken naar ruimte voor nieuwe locaties voor kinderopvang en in overleg met sportclubs en scholen hoe kinderopvang in combinatie met bestaande maatschappelijke voorzieningen als scholen en sportgebouwen meer gestimuleerd kan worden.

Ik kom aan mijn laatste onderdeel en dat is: de wijken. Wij hebben als PvdA ons de afgelopen jaren altijd al heel hard ingezet voor Schalkwijk en dat Schalkwijk behoeft wat ons betreft ook een zetje in de rug op allerlei gebied. Want Schalkwijk is ook gewoon het grootste stadsdeel van de gemeente Haarlem. De groei van de bevolking, ruimtelijk, wordt vooral geconcentreerd in Haarlem Oost en Schalkwijk, en er is ook vooral in Schalkwijk groei van het aantal kinderen en jongeren de komende jaren. Daarnaast behoort Schalkwijk tot een van de 20% meest kwetsbare wijken in Nederland. Er wordt in de Omnibusenquête 2011 aangegeven dat buurtverloedering en afval en vuil op straat het hoogst scoort in Schalkwijk en dat Schalkwijk het hoogste percentage huurwoningen van Haarlem heeft en de gemiddelde taxatiewaarde van huizen daar het laagst is van Haarlem. Wat ons betreft dus voldoende reden om de situatie in Schalkwijk, die niet ernstig is, maar wel serieus aandacht behoeft. Wij vragen dan ook aan het college met de motie Schalkwijk om met een actieprogramma te komen voor de sociale en fysieke wijkverbetering in Schalkwijk met daarin specifieke aandacht voor de uitvoering van het prioriteit geven aan de voortgang van bouwprojecten en herstructurering in Schalkwijk met speciale aandacht voor sociale huur- en koopwoningen, doorstroming starters op de woningmarkt en ouderen, het zo snel mogelijk verder uitrollen over alle wijken in Schalkwijk van de al ingezette vernieuwing en verbetering van de openbare ruimte, een gerichte aanpak van zwerfvuil via handhaving en het maandelijks ophalen van grof huisvuil, het zoeken naar mogelijkheden voor havo en vwo in Schalkwijk – dus daar vinden we elkaar, mijnheer Hiltmann – het sluiten met een convenant met werkgevers in Schalkwijk voor stageplekken en leerwerkplekken voor jongeren in de wijk, het zorgen voor een sluitende aanpak vanuit het veiligheidshuis voor jongeren die drijven te ontsporen onder het motto ‘kansen waar het kan, straffen waar het moet’ en het ontwikkelen van een project zoals ‘Jumping Amsterdam’ voor meer bewegen en gezonder eten voor kinderen en het tegengaan van overgewicht.

Wij zijn aan het einde gekomen van onze eerste termijn als PvdA en daarin hebben we gezegd dat wij vinden dat we samen met elkaar hier in Haarlem ons moeten inzetten voor een beter Haarlem. En wij vinden met het pakket van maatregelen dat nu in het amendement komt, maar ook met de moties die wij nu indienen, dat wij dat doen. En wij hopen in ieder geval op zoveel mogelijk bereidwilligheid en ook van de mensen in de stad die ons daarbij kunnen steunen.

De VOORZITTER: Dan gaan we nu pauzeren tot 21.45 uur, en daarna is Trots aan het woord.

PAUZE

De VOORZITTER: Dames en heren, we gaan verder met de vergadering, die ik bij dezen heropen. En als u uw gesprek wilt staken, dan geef ik het woord aan mevrouw Otten van Trots voor haar termijn.

De heer SNOEK: Een kort ordemomentje?

De VOORZITTER: Komt zo, mijnheer Snoek, ik ben ervan uitgegaan dat u die motie nog wilde indienen?

De heer SNOEK: Dat klopt.

De VOORZITTER: Dat doen we even aan het eind van de rit.

Mevrouw OTTEN: Trots heeft ingestemd met de begroting in 2010, vooral om de voortgang te bewaken in deze moeilijke tijden waarin we moeten bezuinigen. Maar toen heb ik ook al aangegeven dat er veel open eindjes waren en een gebrek aan keuzes door de coalitie. En ook nu bij de kadernota zie ik weinig keuzes en weinig antwoorden terug,

27 juni 2011

tot mijn grote teleurstelling. Bezuinigen is keuzes maken, keuzes die pijn doen. Na een overweging doet Trots toch mee met de motie Pas op de plaats. In de overweging is meegenomen dat er eind dit jaar tot een nieuw subsidiesysteem wordt overgegaan en een herijking plaatsvindt van de subsidies. Als er dan toch bezuinigd moet worden, is het voor Trots duidelijk: geen lastenverzwaring voor de inwoners, niet voor de ondernemers en geen bezuinigingen op organisaties die vrijwilligerswerk coördineren. Wij dienen daartoe een motie in, Spaar de vrijwilliger. Kijk eerst naar de interne organisatie, naar cultuur en subsidies zonder duidelijk doel. Of naar organisaties met een vaag doel of die zich beperken tot bepaalde doelgroepen. Voorzitter, tijdens de begroting hebben we een motie ingediend: Parkeren per minuut. Staat nog scherp in het geheugen bij eenieder. Een motie die raadsbreed is aangenomen. Tot nu toe heb ik geen enkele actie gezien van het college. Graag een antwoord op wat de stand van zaken is voor deze motie. Vanavond roept Trots op te betalen voor wat je ontvangt of gebruikt. Trots dient een vanavond daartoe een motie in: Betalen naar rato, met betrekking tot de afvalstoffenheffing. Ook hier geldt: betaal voor wat je afneemt. Dus meerpersoonshuishoudens naar rato berekenen. In dezelfde lijn dienen we de motie Voor wat hoort wat in. In deze motie ...

De heer SNOEK: Mag ik Trots een korte vraag stellen? Meerpersoonshuishoudens: Al die kinderen hebben geen inkomen. Rekent u dan iedere persoon of alleen de personen die ook daadwerkelijk een inkomen hebben? En dus ook kunnen bijdragen aan die heffing.

Mevrouw OTTEN: Ik reken iedere gebruiker, want volgens mij staat Trots voor betalen voor wat je afneemt.

De heer SNOEK: Dus ook mijn dochter van tweeënhalft gaat u aanslaan?

Mevrouw OTTEN: Die juist, die gaan flink tekeer toch? In dezelfde lijn dienen we de motie Voor wat hoort wat in. In deze motie roepen wij het college op mensen die overlast veroorzaken en waar de gemeente maatregelen tegen moet nemen om die overlast te beperken, in de maatregelen die genomen worden projecten op te nemen die ten behoeve zijn van de Haarlems samenleving. Ik denk dan aan het schoonhouden of onderhouden van de stad. Om zo de projecten niet alleen geld te laten kosten maar ook op te laten leveren. En degenen die overlast veroorzaken, ook de consequenties van hun daden in te laten zien. Daarnaast dienen we nog een enigszins ludieke motie in, maar met een serieuze ondertoon. De titel is: Bezuinigen is een feestje. In het voorstel wordt voorgesteld een bijdrage te laten leveren aan een feestje dat in de maand juli georganiseerd gaat worden. De laatste motie die wij indienen is Starterslening. De motie is voor het bijstellen van de leeftijdsgrens die bij aanvraag startersleningen geldt in Haarlem. Verder ben ik afgelopen week teleurgesteld in de politiek. Dat was misschien voor eenieder duidelijk. Het was voor mij een keiharde confrontatie als nieuwkomer, dat politiek spel soms belangrijker lijkt voor bepaalde partijen dan het belang van de burger. Iets langer geleden werd ik teleurgesteld door de ontvangst van de burgemeester uit Mutare. Op zich heb ik niets tegen de man, maar hij is wel de vertegenwoordiger van een corrupt beleid. Hoe is het mogelijk dat in onze democratie deze man wordt ontvangen en ook nog publiciteit krijgt, onder andere bij een VNG-congres en in de pers?

Mevrouw HOFFMANS: Voorzitter, de burgemeester van Mutare is geen vertegenwoordiger van corrupt beleid, maar vertegenwoordiger van een oppositiepartij die in Mutare gelukkig inmiddels geen oppositiepartij meer is, maar aan de macht is.

Mevrouw OTTEN: Wij verschillen daar principiële van mening in.

Mevrouw HOFFMANS: Dat is gewoon een feit.

Mevrouw OTTEN: Ik vind het een feit dat hij vertegenwoordiger is van een land waar een corrupt beleid heerst.

Mevrouw HOFFMANS: Een land, oké. Maar ik vind het iets anders dan dat hij vertegenwoordiger is van een corrupt regime. Want hij is juist vertegenwoordiger en pleitbezorger van het tegenovergestelde, namelijk een transparante democratie.

Mevrouw BOSMA: Mag ik een vraag stellen aan mevrouw Hoffmans? Als ik kijk naar de mededelingen die de burgemeester van Mutare doet en de stukken die in de krant worden

geschreven, spreekt hij met geen woord over het verderfelijke regime wat daar is. Ik denk dat de situatie daar heel ernstig is. Het gaat allemaal ... Het is een geluid van de oppositie en ik vind dat bevreemdend. En ik kan me in dat opzicht wel voorstellen dat mevrouw Otten er een vraagteken bij zet.

Mevrouw HOFFMANS: Ik weet niet welke interviews u gelezen hebt, maar ik heb een interview in het Haarlems Dagblad gelezen. Bovendien hebben wij zelf als fractie een gesprek met hem gehad, dat had u misschien ook moeten doen. Want de burgemeester van Mutare spreekt met veel bevreemdendheid over de inspanningen die hij daar verricht om de boel op orde te krijgen en dat corrupte regime eronder te krijgen.

Mevrouw BOSMA: Daar heb ik niets van gelezen.

Mevrouw HOFFMANS: Dan had u het gesprek moeten aangaan, want u hebt veel gemist.

Mevrouw BOSMA: Ik heb het in de krant gelezen en dat was een hallelujaverhaal.

Mevrouw HOFFMANS: Hij is natuurlijk positief over zijn eigen inspanningen die hij verricht en de dingen die hij bereikt. Maar hij houdt toch geen hallelujaverhalen over het corrupte regime? Wat is dat nou?

Mevrouw OTTEN: Ik zal mijn betoog afmaken, ik blijf erbij dat ik niets tegen de man op zich heb en geloof in zijn goede intenties. Maar hij vertegenwoordigt toch in een publieke functie zijn land en ik blijf erbij en het is een feit. Trots houdt zich aan haar motto: beloofd is beloofd. En zij volgt de komende tijd het college en de coalitiepartijen dan ook nauwkeurig, of zij zich houden aan de beloften uit het coalitieakkoord.

Mevrouw HOFFMANS: Haarlem is een geweldige stad, die niet op zichzelf staat. De gevolgen van de internationale crisis komen via landelijke, provinciale en lokale bezuinigingen keihard op ons af. De hoofdpoging van deze coalitie is die bezuinigingen zo dragelijk mogelijk te maken, en tegelijk zoveel mogelijk van de kwaliteiten van Haarlem overeind te houden. Met deze kadernota maken we duidelijk hoe we dat willen doen.

Uitgaand van een voorzichtig scenario dat we misschien over een jaar kunnen bijstellen. Ik ga in mijn betoog eerst in op de financiën, dan op een aantal specifieke keuzes ten aanzien van de bezuinigingen en dan zal ik iets zeggen over groen en duurzaamheid. En tot slot nog iets over Haarlem en de grote wereld eromheen. De financiën. Deze kadernota gaat vooral over geld. Daarin geef ik een aantal van de sprekers voor mij gelijk. Ik had me voorgenomen mijn betoog daar niet te veel door te laten leiden, maar eerlijk gezegd is me dat niet gelukt. Het is ook onvermijdelijk, gezien de opgave in het coalitieakkoord, maar voor GroenLinks meteen ook een lastige. Geld is immers primair een middel om onze maatschappelijke doelen te bereiken. En we moeten dingen doen voor de stad. En dat gaat verder dan het op orde brengen en houden van de financiën. Het college blijft kritisch en behoudend waar het de ontwikkeling van het meerjarenbeeld betreft. Dat is op zich begrijpelijk, maar wij zien het glas toch liever half vol dan half leeg. Zoals het er nu naar uitziet, ontwikkelt het meerjarenbeleid zich gunstig en daar mogen we wat ons betreft ook blij mee zijn. De herijking in 2012 wordt een belangrijk moment, zowel politiek gezien als voor de stad. Op dat moment hebben we een scherper beeld van hoe we ervoor staan en hoe we verder gaan met de bezuinigingen. In het licht van de bezuinigingen, en ook daarin geef ik een aantal van de vorige sprekers gelijk, vinden ook wij het een raar beeld dat de algemene reserve oploopt tot 78 miljoen euro in 2016. Wat ons betreft gaan we uit van een algemene reserve die nodig is voor een gezonde financiële positie en het opvangen van tegenvallers. En gebruiken we de rest voor het aflossen van de schuld en het verzachten van bezuinigingsmaatregelen. Op pagina 16 en 17, ik ga straks uitleggen wat er staat, stelt het college een aantal belangrijke financiële kaders. Er was bij ons veel onduidelijkheid, mevrouw Van Zetten had het er net ook al over: de bestemming van meevallers in de baten. Het college zegt dat structurele meevallers in de baten kunnen worden aangewend om de nog in te vullen taakstelling op het vlak van woonlasten en andere inkomsten voor de komende jaren, te matigen. Mijnheer Heiliegers: wij interpreteren dit als volgt. Mochten er binnen de cluster woonlasten en andere inkomsten, andere inkomsten binnenkomen, bijvoorbeeld door een meevaller op de parkeeropbrengsten om maar wat te noemen, dan

kunnen de overige lasten binnen dit cluster worden gematigd. Het is dus niet zo dat als we een meevaller hebben van bijvoorbeeld het accres, dan als eerste de lasten worden verlaagd. Graag hoor ik van het college of deze interpretatie juist is. Dan de bezuinigingen. De diverse bezuinigingsvoorstellen zijn voor GroenLinks lastig geweest. Met name die op de subsidies en de Wmo. We hebben er in de fractie veel discussie over gehad. Om te beginnen over de subsidies. De nieuwe methodiek lag er nog niet. De december- en meicirculaire laten een voorzichtig positief financieel beeld voor de toekomst zien. Het gaat hier om maatregelen die bij veel organisaties en mensen niet licht vallen. Maatregelen waar de stad iets van gaat merken. Aan de andere kant: het proces was al wel in gang gezet. Instellingen zijn geïnformeerd, er hebben stadsgesprekken plaatsgevonden. Wij als fractie hebben met organisaties gepraat en er ontstond dynamiek en beweging. En niet alleen binnen de coalitie en tussen coalitie en oppositie, maar ook bij de organisaties die het betreft. GroenLinks heeft daarom besloten de ingeslagen weg te blijven bewandelen, maar niet blindelings. We hebben de voorstellen bekeken vanuit het uitgangspunt dat geen onomkeerbare maatregelen worden genomen voordat de nieuwe subsidiesystematiek er is en voor de herijking in 2012. Als het goed is hebt u het amendement inmiddels voor u liggen en kunt u daarvan wat ons betreft het resultaat zien, ik zal er een paar punten uitlichten waarbij ik de andere niet te kort wil doen. Wij vinden het belangrijk dat belangenorganisaties, als Platform Minimaorganisaties, stichting Het Web en de Stichting Belangenbehartiging Mantelzorg, hun werk kunnen blijven doen. Dit zijn organisaties die ervoor zorgen dat belangen van kwetsbare groepen op ons netvlies blijven staan en dat is in tijden van bezuinigingen des te belangrijker. EcoSol en allochtone zelforganisaties leveren een belangrijke bijdrage op het gebied van emancipatie en participatie. En dat sluit verder prachtig aan bij de doelen die we bij onze coalitie hebben verwoord. Cultuur is het kloppende hart van de stad. De nieuwe Vide, de Vishal, de amateurkunst, de stadsdichter, we kunnen ons Haarlem Cultuurstad bijna niet zonder hen voorstellen. En dan noem ik tot slot het Wereldkindertheater, dat niet alleen een culturele bijdrage heeft maar ook een bron van vrolijkheid voor de kinderen die eraan meedoen en voor de mensen die de voorstellingen bezoeken.

De heer VRUGT: Voor u die opsomming maakte, hier en daar de meest sympathieke instellingen waarvoor u zegt zich hard te gaan maken, iets daarvoor zei u: geen onomkeerbare maatregelen. U noemt er vrij veel op, vrij sympathiek. Maar u noemt er een hoop ook niet op, die wel degelijk per 1 januari 2012 voor het ijkmoment de nek zijn omgedraaid. Hoe weinig onomkeerbaar is dat, mevrouw Hoffmans?

Mevrouw HOFFMANS: Wij hebben gekeken – ik heb dat net al gezegd – naar de organisaties die de dingen doen die wij belangrijk vinden voor de stad. Daarbij hebben we ook gekeken naar of ze op een andere manier hun inkomsten kunnen genereren en bovendien geldt voor veel organisaties dat ze niet direct per 2012 of 2013 worden gekort, maar later en gefaseerd. En op die manier hebben wij gewikt en gewogen.

De heer VRUGT: Maar voor de overige instellingen accepteert u dus de onomkeerbaarheid?

Mevrouw HOFFMANS: Dat zit er onherroepelijk aan vast.

De heer VRUGT: Ik wilde het scherp hebben, omdat u toch even deed alsof we helemaal geen onomkeerbare beslissingen nemen met uw amendement als coalitie, hoewel dat wel degelijk zo is.

Mevrouw HOFFMANS: Hebt u daar een voorbeeld van?

De heer VRUGT: Ik heb de lijst niet voor me, maar ik ga een kleintje noemen die door de SP al genoemd is: de Zingende Zaag. Maar er zijn er wel degelijk meer die per 2012 op nul komen te staan en die naar mijn indruk geen mogelijkheid hebben dat anders in te vullen.

Mevrouw HOFFMANS: Volgens mij zijn er nauwelijks organisaties die per 2012 op nul komen te staan. Er zijn wel subsidies die op nul worden gezet, maar dat is over het algemeen voor grote organisaties die dus niet ophouden te bestaan. En in die zin heb ik het over niet-onomkeerbare maatregelen.

De heer SNOEK: Om de heer Vrugt bij te vallen: het gaat niet alleen om wanneer je op nul staat. We hebben hier ook over een Stichting Koinonia horen spreken, die duidelijk aangeeft dat het met inlopen naar nul snel gedaan is. U kunt wel zeggen dat er niemand is die meteen naar nul gaat, maar anderen hebben hier een duidelijk verhaal gehouden dat ze het niet droog houden. Daarnaast haalt u de dekking ook op andere plekken. De Stichting Prevent pakt u daarentegen veel harder aan dan het college. U zoekt dekking binnen de subsidies, dat siert u voor een deel. Maar dat betekent dat de klappen gewoon elders vallen. Voor de herijking van 2012. Als u zou zeggen dat u de pijn wat zou verzachten voor de herijking, dan kon ik uw verhaal begrijpen. Maar u verschuift de pijn alleen maar tot de herijking.

Mevrouw HOFFMANS: In die zin sluit ik me aan bij wat mevrouw Langenacker al heeft gezegd. Dat er al veel in gang is gezet en dat we ervoor kiezen duidelijkheid te willen bieden. Nogmaals: we hebben gekeken of organisaties ook zonder die subsidies voortbestaan. Een aantal bezuinigingen gaat pas in 2013 in. Of in 2014. Als bij de herijking blijkt dat we minder hoeven te bezuinigen dan nodig is, kunnen we opnieuw herijken.

De heer SNOEK: Als u zich verdedigt met het argument: we hebben dit proces in gang gezet en we zijn zo goed bezig, dan hoor ik u zeggen: beter ten hele gedwaald dan ten halve gekeerd.

Mevrouw HOFFMANS: Ik zeg dat we dit proces op een zorgvuldige manier moeten afmaken. Het sparen van de een heeft negatieve gevolgen voor de ander. Ik noem er een paar: we korten op de subsidies voor de open eettafel van het Reinaldahuis en De Molenburg. Niet omdat we twijfelen aan functie of nu van de open eettafels, integendeel. Maar omdat naar onze mening die taken uit het reguliere ouderenwerk kunnen worden bekostigd. De korting voor Kontext is een efficiëntiekorting, en op die manier hebben wij gekeken naar dekkingsvoorstellen die we verantwoord vinden. Ik kan er duidelijk over zijn: we zijn blij met het amendement dat er nu ligt, maar de pijn is niet weg. Voor ons zijn op een aantal punten de scherpe kantjes ervan af. Daarom hebben we hiervoor gekozen.

De heer VRUGT: U geeft als voorbeeld de open eettafels en u verwijst naar het reguliere ouderenbudget, maar ook daar is misschien toch weer een probleem omdat die hele ouderennota ook nog moet komen, net als zo vele andere. Die allemaal pas na de kadernota of zelfs pas in dit najaar er zullen zijn. Heb u niet het idee dat nog moet blijken dat er knelpunten in zullen zitten?

Mevrouw HOFFMANS: Ik ben het met u eens dat het geen optimale manier van werken is. Ik weet niet wat ik er verder over moet zeggen.

De heer SCHRAMA: U hebt toch ook een verantwoordelijkheid, al is het niet optimaal? Een verantwoordelijkheid als gekozene, en deel van de coalitie, is ook dat u voor burgers een goede zaak neerzet en een goed beleid uitstippelt. Dan zou het op zijn plaats zijn, met al die onzekerheden, pas op de plaats te maken. Dan plannen we het wel, maar voeren het pas uit als we het zeker weten. Dus in de kadernota 2012. Dan doet u goed beleid en nu loopt u ver voor de optocht uit. De optocht gaat misschien linksaf en u gaat dan rechtsaf, dus u bent met een rare zaak bezig.

Mevrouw HOFFMANS: Ik voel die verantwoordelijkheid wel degelijk. En ik voel hem ook niet licht. Maar ik vind het zorgvuldig om een proces dat we in gang hebben gezet, af te maken. We hebben goed gekeken. Dat amendement is niet in een dag tot stand gekomen. We vinden dat we een goede afweging hebben gemaakt, we vinden het zorgvuldig en we vinden het verantwoord.

De heer JONKERS: U geeft aan waarom u dit door wilt laten gaan. Wat vindt u precies mis met onze motie?

Mevrouw HOFFMANS: Het feit dat we daarmee de afspraken doorkruisen die we met elkaar gemaakt hebben. Maar ook hoe wij het met de stad hebben gecommuniceerd.

De heer JONKERS: U zegt dus dat de politieke realiteit belangrijker is dan wat zich in de stad ... U geeft aan dat u die meevallers ook ziet.

Mevrouw HOFFMANS: Het gaat niet om politieke realiteit. Het gaat om een momentum dat we in de stad hebben gecreëerd en de dynamiek die daardoor is ontstaan. Om het feit dat we duidelijkheid willen bieden en organisaties de kans willen bieden aan de slag te gaan met datgene waar ze mee te maken krijgen. We vragen het college de gevolgen van de bezuinigingen op subsidies te monitoren. En mochten er onvoorziene en ongewenste maatschappelijke effecten optreden, dan worden we daarover graag geïnformeerd. Zodat we zo nodig kunnen bijstellen. Dan de voorgestelde bezuiniging op het leerlingenvervoer. Wij hebben in de commissie aangegeven dat we er moeite mee hebben en het zou ons een lief ding zijn om dat terug te kunnen draaien. Het CDA heeft hierover een motie ingediend en we wachten de reactie van het college erop af. Dan wat betreft de quick wins van Hof 2.0. Een van de voorstellen die worden gedaan is het afschaffen van keuzemogelijkheden van vervoer. Het collectief vraagafhankelijk vervoer of een financiële vergoeding, zodat mensen hun eigen vervoer kunnen kiezen. Mobiliteit raakt de kern van maatschappelijke participatie en zelfredzaamheid. Mobiliteit betekent vrijheid, en dat is juist zo voor mensen die fysiek beperkt zijn. We vinden het daarom belangrijk dat de keuzevrijheid voor vervoer behouden blijft, en dienen daarvoor – samen met D66 – een motie in. Tot slot wat betreft de financiën, nog iets over de rijksbezuinigingen. Er vallen harde klappen voor de cultuursector en de zorg. En dat gaan we op lokaal niveau ook merken. Ik denk aan de Toneelschuur en aan mensen die minder aanspraak kunnen maken op AWBZ-zorg. We vragen het college hier proactief op te reageren en niet af te wachten tot de gevolgen zichtbaar zijn. Want dan zijn we te laat. Dan nu het leuke deel van mijn betoog. GroenLinks is blij dat duurzaamheid nu echt voet aan de grond heeft gekregen binnen de gemeente en dat het steeds meer de basis vormt voor beleidsbeslissingen die wij hier in Haarlem nemen. De nota Duurzaamheid zal die borging ook bestendigen en ik citeer een paar successen uit een paar recente persberichten. Uit de monitor Duurzaam Inkopen 2010 blijkt dat Haarlem voor 99% duurzaam inkoopt. De energiecoach heeft het afgelopen jaar bij tientallen bedrijven in de Waarderpolder energieadviezen op maat gegeven. Drieduizend Haarlemse woningeigenaren – waaronder ikzelf – hebben een maatwerkadvies en een energielabel laten maken. En daarmee is Haarlem koploper in Nederland. En er is subsidie verleend voor een klimaatneutrale en frisse school die onderdak moet bieden aan de Hildebrand- en Martin Luther Kingschool. Dat zijn slechts een paar voorbeelden uit een lange reeks successen die wij in het afgelopen jaar hebben geboekt. Duurzaamheid is gelukkig niet meer van GroenLinks alleen. Ook andere partijen onderschrijven steeds meer het belang ervan. Maar het mag van ons allemaal nog wat spannender en innovatiever. Dan heb ik het over de lokale energiedienst bijvoorbeeld. Het energiegebruik neemt toe, ook in Haarlem. De vergoeding van energie blijft achter, terwijl de kosten van fossiele energie alleen maar zullen stijgen. We vragen daarom het college werk te maken van het onderzoek naar de mogelijkheden van een lokale energiedienst, zoals opgenomen in het coalitieakkoord. En om dat te doen in samenwerking met andere steden en private partners, die zodra de marktomstandigheden het toelaten hierop kunnen inschrijven. We krijgen van de wethouder graag een toezegging op dit punt. Ook op het gebied van groen is een kentering zichtbaar. Zo blijft het gebied waarop aanvankelijk stadion Oostpoort zou komen, nu groen. En wordt het omgevormd tot een stadspark. Er ligt een Bomenbeleidsplan. En als het goed is wordt de kwaliteit van de openbare ruimte, straks een integraal onderdeel van de nota Ruimtelijke kwaliteit. Daarbij is behoud en mogelijke uitbreiding van het groen in onze leefomgeving ondertussen geaccepteerd. Dit zien we ook terug in plannen voor bijvoorbeeld de Slachthuisbuurt-Zuid, waar meer groen terugkomt dan er is. En in Haarlem-Noord, waar stadsvernieuwing samengaat met een nieuw parkje. Ook hebben we afgesproken om niet meer te bouwen in het groen en buiten de stad. Er gaat dus een hoop goed. Wel vragen we aandacht voor ecologie en voor het groenonderhoud in de wijken. We steunen dan ook van harte de motie van D66 die ze daarover indient. Dan tot slot iets over onze bovenlokale oriëntatie.

De heer SNOEK: U bent wel enthousiast over hoe het gaat en hoe het college omgaat met duurzaamheid. U erkent dat D66 wellicht een puntje heeft als het gaat om groen in de plannen. Maar we hebben met u een motie ingediend, waarbij het college wordt opgeroepen nog eens goed te kijken naar de millenniumdoelen. We hoopten dat het een kritische motie was die het college oproept hier meer werk van te maken.

Mevrouw HOFFMANS: U loopt vooruit op mijn betoog. Dat is mijn volgende punt. Teruggrijpend op het begin van mijn betoog: wij vinden dat je ook in tijden van bezuinigingen over je eigen stadspoorten heen moet kunnen kijken. Gelukkig heeft Haarlem meer en meer een initiërende rol in de regio. Ik denk aan de discussie over Landal Greenpark in Spaarnwoude, Haarlem loopt voorop bij de tegengeluiden uit de regio daarover. Er ligt een regionale bereikbaarheidsvisie, waar onze wethouder stevig voor heeft gelobbyd. Op het gebied van duurzaamheid lopen we zelfs landelijk voorop, met onze aanpak van Haarlem Klimaatneutraal. Maar we kijken ook verder dan de regio. We zijn nu al enige jaren millenniumgemeente, en daarmee geven we aan dat we ons als stad ook iets aantrekken van de dingen die ergens anders in de wereld gebeuren. Haarlemmers maken deel uit van die wereld. We gaan er niet alleen op vakantie, maar voelen ons ook politiek verantwoordelijk voor wat er gebeurt en willen wat doen. Daarom dienen we de motie Millenniumgemeente in. Ik zal de eerste zijn om toe te geven dat het niet de eerste motie is over de millenniumgemeente, die hier nu ligt. Er zijn meer moties geweest om op te roepen er nu echt werk van te gaan maken. Dit is er weer zo een. Ik weet niet hoe ik stevig genoeg kan zeggen dat we nu echt willen dat het college dit nu echt oppakt. Want het voelt een beetje als een herhaling van zetten. Ik hoop van harte dat we het college volgend jaar kunnen complimenteren met het behalen van of het maken van een prachtig en ambitieus plan op dit gebied.

De heer VRUGT: Veel zal gaan sneuvelen in onze stad, veel is ook nog onzeker. Duidelijk is wel dat het er niet socialer op zal worden. De kadernota maakt weinig tot niets concreet. Weinig is helder, veel moet nog worden ingevuld en uitgewerkt in nota's die we dit najaar kunnen verwachten. Dus waar stemmen we nu precies mee in? Dat is voor ons de hamvraag. In plaats van een lang betoog zoals u van mij gewend bent, ga ik nu echt proberen het wat korter te houden, om mijn spreektijd te sparen voor de tweede termijn. Immers, het is voor ons nog afwachten waar met name de coalitie mee zou komen. Zeker rond de subsidies die ons vanuit de oppositie erg bezighouden, zoals de motie Pas op de plaats aantoonde, die wat ons betreft de enige juiste is op dit moment. We hebben er aanvankelijk moeite mee gehad omdat we best begrijpen dat er bezuinigd moet worden. We hadden er weinig oren naar. Maar als je de kadernota goed bekijkt, zie je dat het college zich er toch wel erg gemakkelijk van af maakt met dat mantra taakstelling nog nader in te vullen. Op vele pagina's. Id-banen is een paar keer voorbijgekomen, we hadden er ook graag iets mee gedaan. Maar je weet al dat men zegt: op 14 juli gaan we erover spreken – ik ben benieuwd naar de guillotine die voorbij gaat komen ... Veel onzeker dus. Ook financieel en economisch. Toch even een uitstapje naar Griekenland, iedereen heeft het erover. Daar zie je aan: als je geen politieke unie hebt, kun je eigenlijk ook geen monetaire unie hebben. Dat zien we ook bij de gemeenschappelijke regelingen en lokaal de verbonden partijen: VRK, recreatieschap, laat staan een nog ondemocratischer en logger apparaat als de Metropoolregio Amsterdam. Of de bereikbaarheidsafspraken in de regio, waarover net gesproken werd. Vandaar dat we voorstellen hebben gedaan voor het regiogeld, onze complementaire economie, velen zullen het echter moeilijk of vreemd vinden. We verwachten dan ook niet voldoende steun. Maar ik noem het even, want het komt nog wel. En dat zult u dan tegen die tijd zien, dat wij hiermee voorop liepen door dit nu al te voorspellen. Economen zoals Arjan Klamer zien er heel duidelijk de voordelen van in. De moties: Stiptheid rondom de tunnelkwestie in de Kamp, daar hadden we de leus: Haarlem Sloopvrij met de Actiepartij. Rond Stoop hebben we ook nu weer een motie, althans het voorkomen ervan. De voortijdige sloop van het Scheephuiskwartier. Samen met de OPH willen we voorkomen dat er straks toch weer een braakliggend terrein bijkomt in de stad,

27 juni 2011

waar we in het verleden een nare traditie in hadden. Herhaalmoties: Die term viel ook even. Daar vallen er bij ons ook veel onder. Onder andere voor de derde keer een motie over Prohef, het voorstel om via een vrij eenvoudig systeem van loonkostensubsidie, wat zichzelf terugverdient, ik ga het niet uitgebreid uitleggen. Om die met name voor de mensen die straks onder de Wet werken naar vermogen zullen vallen, waar we nog een harde dobber aan gaan krijgen, te kijken of we dat instrument toch niet kunnen inzetten. Zoals ooit door de raad gevraagd maar nu door het college terzijde geschoven. Met het verhaal: ja, maar het kabinet heeft gekozen voor loondispensatie, dus we doen het maar niet. Loondispensatie is voor de Actiepartij – het mag duidelijk zijn – geen juist middel. Verplicht vrijwilligerswerk tegen uitkeringsniveau. Naar aanleiding van berichten over opsporing van geïlligaliseerden, een tijdje terug in de krant, waren er berichten over opsporingsdiensten die gericht vanaf het station in Haarlem mensen van allochtone afkomst in de bus volgden, op het moment dat ze de bus pakten naar buitengebieden zoals Bloemendaal, Heemstede etc. Tot aan het huis waar ze kwamen, in de hoop om daar illegale werkers, huishoudsters en dergelijke op te pakken. Ik ben me ervan bewust dat we daar vanuit het lokale beleid niet veel aan kunnen doen, al hebben we daar ooit een motie over gehad. Het college was er destijds duidelijk over. We zijn er heel erg van geschrokken dat er kennelijk toch weer dit soort praktijken hebben plaatsgevonden hier. Naar vermeend ook in samenwerking met medewerkers van Connexxion. Wij hebben sterk de behoefte om krachtig te benadrukken dat dit soort praktijken in Haarlem niet dienen plaats te vinden en graag zouden we geïnformeerd worden wat uit het onderzoek naar die praktijken is gekomen. Zodat we er misschien iets mee zouden kunnen. Motie: Niet duur, maar duurzaam bouwen. Toch maar weer een poging om die bouwleges te vergroenen. Om zo dat hele milieuverhaal een zetje in de rug te geven. Dan een motie naar aanleiding van recente snoei- en maaiwerkzaamheden in de Poelbroekpolder. Daar hebben we eerder vragen over gesteld. Vorig jaar was het aan de orde. Ook eerder was aan de orde dat in het groei- en bloeiseizoen beheersmaatregelen worden uitgevoerd. Opnieuw willen we vragen dat nu echt aan te passen in de bestekken en beheersplannen. Een motie die gaat over meldingen in de openbare ruimte. Te vaak horen wij van mensen in de stad dat ze een melding hebben gedaan, herhaaldelijk, ook bij Spaarnelanden en de handhavers, maar dat het vuil of een kapot fietsrek of andere kleine zaken, gewoon blijven liggen. Dus aangezien we ooit vroegen om een vliegende brigade, autootjes die door de stad rondrijden die meteen op meldingen actie kunnen ondernemen, daar werd van gezegd dat het goed uitkwam omdat die brigade er inmiddels was. Ik heb het idee dat het tegenvalt, vandaar dat we opnieuw vragen die echt actief in te zetten. Tot slot een motie over de fietsenkelder bij het station. Die van ons heeft een iets andere insteek. Het heeft ons echt verbijsterd dat, hoewel we als raad op tekening zagen dat er natuurlijk een ingang aan Janswegzijde en Kruiswegzijde is, je gaat ervan uit dat je van twee kanten dus die kelder in kunt. Dat is niet het geval. Terwijl de ruimte er wel is. Wij zouden het heel plezierig vinden als dit toch aangepakt kan worden. Zodat je niet een eind om moet met je fiets enzovoort.

De heer DE JONG: De VVD is aan de beurt. Voor ons ligt de tweede kadernota van deze coalitie. De VVD gaat in op vier thema's, te weten financiën, bereikbaarheid en parkeren, onderhoud en sociaal en cultureel beleid. Ik kijk niet alleen naar dit jaar, maar ook naar de langere termijn. Financiën. Deze coalitie heeft te maken gehad met ingrijpende bezuinigingsmaatregelen van het Rijk. Om de rekening niet eenzijdig bij de burger neer te leggen heeft deze coalitie besloten tot een omvangrijke bezuinigingsoperatie. Het siert het college en de coalitiepartijen dat ze serieus met deze klus aan de gang zijn gegaan. Tot nu toe heeft niemand last gehad van zwakke knieën. Dat wil niet zeggen dat het allemaal gemakkelijk gaat: elke partij heeft zo zijn eigen prioriteiten en voorkeuren; de VVD natuurlijk ook. Toch liggen wij wat betreft de invulling van de bezuinigingsopgave redelijk op schema. Er moet ook nog veel gedaan worden. Er moet nog voor 7 miljoen aan taakstelling worden ingevuld. We hebben last gehad van tegenvallende resultaten over 2010. Het jaar 2011 belooft al niet veel beter te worden. Dan heb ik het nog niet gehad over

onze enorme schuld, van enkele honderden miljoenen euro's en bijbehorende rentelasten. De VVD betreurt het dat de nota Schuldpositie pas in een laat stadium aan de raad is aangeboden. Daarom is het vrij prematuur er nu wat over te zeggen. Wat we wel weten is dat het eerst veel slechter wordt, voor het beter wordt. Onze schuld gaat oplopen tot boven 0,5 miljard euro. Boven 0,5 miljard euro! Voor de VVD is de focus helder: we willen van het college een concreet actieplan om onze schulden beheersbaar te maken op de lange termijn. En dit natuurlijk gepaard met een evenwichtige financiële meerjarenraming. De VVD heeft even getwijfeld of we niet met een initiatiefvoorstel moeten komen. Om het zelf maar in gang te zetten. Maar om eerlijk te zijn is de informatienota van de wethouder van vorige week dermate informatief geweest en interessant, dat het voor ons op dit moment voldoende perspectief biedt dat er daadwerkelijk aan de slag wordt gegaan.

De heer SNOEK: Wij delen uw beeld dat de notitie wat laat kwam. Maar als CDA zagen we toch twee aanknopingspunten. Een: Dat het college voorsnog geen visie heeft voor hoe op korte termijn middelen ingezet kunnen worden om schulden af te lossen. En we doen daarvoor dan ook een voorstel. Ik meld het alvast omdat we bij de kadernota kaders mee willen geven. Om de precariogelden voor de korte termijn, de jaren dat het college nog geen voorstel heeft, in te zetten voor het aflossen van de schuld. Het achterstallig onderhoud, de werkvoorraad onderhoud. We hebben hiervoor overigens ook een motie, die wel was rondgedeeld maar die ik vergeten was aan te kondigen. Dus bij dezen. Kunt u zich vinden in de gedachtegang dat het achterstallig onderhoud ook gewoon een schuld is van de gemeente en dat we, als we daar geld in steken, in feite bezig zijn met het aflossen van de schuld?

De heer DE JONG: Sterker nog, de VVD is zeer gecharmeerd van uw verhaal. Ik vind het bijzonder creatief en ik denk dat het een hoog waarheidsgehalte heeft om achterstallig onderhoud als schuld te zien. We hebben met de coalitie afgesproken dat het primaire doel van de precario is het aflossen van de schuld. Ik ga graag met u de discussie aan dat hoe het zich verhoudt als we het achterstallig onderhoud bij de schuld optellen. Uw motie moet ik nog bestuderen. Het is heel erg een VVD-motie, maar er spelen ook andere belangen mee. Dat zult u begrijpen.

De heer SNOEK: Ik kom er in tweede termijn nog wel even op terug.

De heer DE JONG: Overigens – de VVD wil dat graag benadrukken – is de VVD niet tegen bezuinigingen. Het dwingt onszelf en dat wat we doen te herdefiniëren in het licht van wat voor gemeente we willen zijn. De VVD gelooft in een kleine, daadkrachtige overheid. De VVD gelooft in mensen en wat de mensen kunnen bereiken op eigen kracht. Lukt dat niet, dan staat de VVD ook voor hen klaar. De VVD zal dan ook vanzelfsprekend niet instemmen met de aanpassing van het tarief afvalstoffenheffing eenpersoonshuishoudens met 22% en we komen daarvoor als gezamenlijke coalitie met een amendement. Tot slot ...

De heer SNOEK: Toen de kadernota uitkwam en de kranten rapporteerden over dit voorstel om de meerpersoonshuishoudens te korten en meer geld te vragen aan eenpersoonshuishoudens, was de verontwaardiging raadsbreed, want er lag geen enkele motivatie onder. Het was lukraak bij de een wat halen en bij de ander wat brengen ten behoeve van de ozb. Wij als CDA hebben gereageerd dat we een inhoudelijk verhaal missen. Als het nodig is, als het moet, dan oké. Maar leg het uit aan de stad, probeer het verhaal duidelijk te maken. U stelt nu precies het tegenovergestelde voor: u zegt we houden het zoals het is. We hebben met genegenheid naar uw motie gekeken, maar ook nu missen we een argumentatie. Waarom we het dus niet willen verschuiven. Waarom we ervoor kiezen als Haarlem om meerpersoonshuishoudens zwaarder te belasten dan in andere gemeenten gebeurt. Voor beide kanten is dus wat te zeggen. Wat wij het college hebben verweten is dat het geen inhoudelijke argumentatie had voor zijn keuze. En als ik de motie van de coalitie lees hierover, lees ik nog steeds geen inhoudelijke argumentatie waarom de coalitie ervoor kiest meerpersoonshuishoudens zwaarder te belasten dan andere gemeenten.

De heer DE JONG: Er zit ook geen inhoudelijke argumentatie achter, wij laten het gewoon zoals het is. We houden de verhouding tussen eenpersoonshuishoudens en meerpersoonshuishoudens gewoon zoals die is. Daar kiezen we voor. Tot slot kan een onderzoek naar een nieuwe vorm van toeristenbelasting de VVD helemaal niet bekoren. Dat de gemeente geld zoekt om de begroting sluitend te maken is tot daaraan toe. Maar om met een voorstel te komen dat onderscheid maakt tussen toeristen die een dure hotelkamer nemen of een low-budgethok, dat past niet bij ons. Alle toeristen zijn ons dierbaar. Belastingen dienen simpel, eerlijk en uitvoerbaar te zijn. Dat ontbreekt hier. Overigens heb ik begrepen dat de Tweede Kamer een stokje gaat steken voor de nieuwe systematiek, dus dat komt ons mooi uit. De VVD staat achter het coalitieamendement inzake subsidies. Zij die in paniek raken van 30 miljoen subsidies: blijft in 2018 gewoon 27 miljoen over. En wellicht is dat op dat moment een hoger percentage van de begroting dan nu het geval is. Ook de VVD heeft pijn geleden en gestreden, onder andere voor de culturele instellingen en de sterrenwacht die ons zeer dierbaar is. Bereikbaarheid en parkeren. Wanneer het gaat om bereikbaarheid en parkeren, moet je de kadernota met een vergrootglas lezen. Terwijl bereikbaarheid en parkeren er voor de VVD integraal deel van uitmaakt, omdat het wezenlijk is voor de stad, gezien de toeristische en economische wervingskracht. Er is nog helemaal geen parkeervisie en de VVD kan er niet langer op wachten en komt daarom met een eigen tienpuntenactieplan. Dat ziet er zo uit: het is gemaakt door ons schaduwraadslid Jeroen Boer en zal meteen ter beschikking worden gesteld aan alle raadsleden. Dit actieplan moet wat ons betreft de kaders stellen voor het parkeerbeleid voor de komende tien, twintig jaar. En u kunt er meteen mee aan de slag. We gaan ervan uit dat het college het serieus oppakt. U kunt er meteen mee aan de slag door het aantal bemeterde parkeerplekken in ieder geval in stand te houden. Bereikbaarheid wordt door de VVD ruim opgevat. Dat wil zeggen: per fiets, ov en auto. In de uitvoering van de plannen wordt vaak veel aandacht besteed aan de bereikbaarheid per fiets, ook belangrijk. Maar wij zouden graag wat meer aandacht voor de bereikbaarheid per auto zien. De VVD staat achter de regionale bereikbaarheidsvisie, waarin gepleit wordt voor een volwaardige ringstructuur rond Haarlem, bestaande uit een binnenring en een buitenring. Mobiliteit en duurzaamheid gaan hand in hand. Echter, als we willen dat deze visie over twintig jaar eindelijk realiteit is, moeten we vandaag beginnen. De VVD heeft op 31 maart 2011 een motie ingediend om ervoor te zorgen dat op korte termijn concrete stappen worden gezet. Deze motie, die heet Samen uit, samen thuis, heeft het destijds op een stem na, niet gehaald. En daarom komen ook wij met een herhaalmotie, om te voorkomen dat er wederom een raadsperiode helemaal niets gebeurt. Deze motie heet: Prins Bernhardlaan, voorwaarts mars. Die gaan we indienen en het zou voor ons al een grote stap zijn als in ieder geval planvorming ontstaat om die Prins Bernhardlaan eens door te trekken. Hoewel we geen besluit nemen over een nieuw beleidsgeld, zou de VVD twee of drie grote digitale videoscreens willen realiseren op de grote toegangswegen richting de stad. Daar kan onder andere informatie worden geplaatst over rijroutes, parkeren, garages, parkeertarieven en evenementen. Maar die kunnen ook gebruikt worden in geval van calamiteiten. De mogelijkheden zijn nagenoeg onbeperkt. Goed voor onze bezoekers, ondernemers, cultuurpodia, de bereikbaarheid en het parkeerbeleid. Er kunnen ook films op vertoond worden tijdens de files. Onderhoud van de stad. De Haarlemmers hebben in de omnibusenquête uitgesproken dat het onderhoud van de stad een topprioriteit is en moet zijn. Niet voor niets is de VVD in de vorige periode al akkoord gegaan met een verhoging van de lokale lasten om met name het achterstallig onderhoud weg te werken. Hierover zijn in die periode heldere afspraken gemaakt. Lastenverzwaring moet voor de VVD altijd resultaten opleveren. De VVD roept het college op zo spoedig mogelijk met een plan van aanpak te komen om het achterstallig onderhoud terug te dringen. Niet alleen voor dit jaar, voor 2013, maar voor ver daarna. Zodat deze coalitie straks kan terugkijken op een goed onderhouden stad. En daarom komen we hierbij met een motie: Een duurzaam onderhouden stad.

Mevrouw HOFFMANS: Voorzitter, ik vind het een interessante motie, want het inlopen van achterstallig onderhoud is een van de prioriteiten uit ons coalitieakkoord, maar het gaat ook om veel geld. Heeft u enig idee waar het vandaan zou moeten komen?

De heer DE JONG: Goede vraag, mevrouw Hoffmans. De vraag is altijd om met dekkende voorstellen te komen. We leggen deze vraag voor aan het college. Wij willen een duurzaam onderhouden stad. Wij willen het achterstallig onderhoud op lange termijn in blijven lopen. En wij verwachten van het college creatieve voorstellen daartoe.

Mevrouw HOFFMANS: Maar het moet natuurlijk wel ten koste van iets.

De heer DE JONG: Het zal ongetwijfeld ten koste van iets gaan.

Mevrouw HOFFMANS: En u hebt daar geen kaders voor?

De heer SNOEK: Mevrouw Hoffmans, ik heb de heer De Jong eerder vandaag al dekking aangeboden in de vorm van precariogelden in de eerstkomende twee jaar. De heer De Jong gaf aan daar genegen toe te zijn. Dus een plus een is twee, volgens mij. We hebben dekking en zo hoort het gewoon bij de kadernota.

De heer DE JONG: Je ziet de spagaat waarin de VVD zich af en toe bevindt. Het speerpunt van de VVD: sociaal en cultuur beleid. Mijnheer Heiliegers: let u ook op! U kunt niet sms'en tijdens mijn verhaal. De VVD is blij met de liberale wind die er waait op het gebied van welzijn. De visie die het college presenteert, Hof 2.0, pas goed in de kaders die de VVD graag ziet voor de Wmo. Geen uren en producten maar resultaat. Welzijnswerk dat zich beperkt tot de kern. Verbinden, hulp en zorg voor de mensen die het echt nodig hebben. Minder gerust is onze fractie over het aansturen van het welzijnswerk. Van het welzijnswerk wordt een andere invulling verwacht van het maatwerk voor kwetsbare burgers. Maar die zin is voor ons wat te vaag. De sturing moet bij de gemeente vandaan komen. Die moet aangeven wat er wanneer en waar moet gebeuren en vervolgens een concrete opdracht bij het welzijnswerk neerleggen. Dat moet meetbaar zijn. We roepen het college op in 2011 concrete plannen aan de raad te presenteren waarmee eindelijk serieus antwoord wordt gegeven op de motie Vuist op tafel. Een ander punt van zorg betreft de grip op het programma Werk en Inkomen. Voor de hoofdafdeling SoZaWe wordt een nieuwe manager gezocht die een kwaliteitsslag moet maken om te zorgen dat deze afdeling in control blijft. De VVD kan zich niet aan de indruk onttrekken dat deze afdeling helemaal niet zo in control is. In de kadernota werden we verrast met de naar beneden bijgestelde raming van de uitgaven van de bijstand, omdat de inkomsten 9 miljoen lager blijken te zijn dan begroot. Terwijl het college tegelijkertijd de prognose van het aantal bijstandsgerechtigden naar boven bijstelt. Nog los van het feit dat de tegenvaller ons erg laat gemeld is, betekent dat concreet dat we rode cijfers gaan schrijven en ons geconfronteerd zien met een fors toegekomen risico. Dat de reserve aan het eind van het jaar op is, wisten we al. Aan het college concreet de vraag de financiële risico's voor ons inzichtelijk te maken. Hoeveel gaan we op dit terrein te kort komen en waar gaat u dat vandaan halen? De culturele sector draagt fors bij aan de welvaart in Haarlem. Deze welvaartswinst komt niet alleen terecht bij de bezoekers van steden, maar ook in de huizenprijzen, grondwaarde en via de bestedingen in de lokale economie. Bereikbaarheid is om die reden weer cruciaal. Bij de verzakelijking van het subsidiestelsel en de herdefiniëring van onze maatschappelijke doelen, doen wij een beroep op het college zich bewust te zijn van het feit dat subsidiëring van het culturele aanbod in feite investeren betekent. Investeren in de welvaart, de toekomst van Haarlem. Gelukkig weten we dat de wethouder cultuur van Haarlem achter de schermen bezig is de Haarlemse belangen te verdedigen in Den Haag. En dat is soms ook nodig. Voorzitter, ik ben nog nooit zo lang aan het woord geweest...

De heer SCHRAMA: Uw laatste woorden zijn mij uit het hart gegrepen. U wilt ook investeren in kunst. Betekent dit dat u zelfs extra zou willen investeren als u daar goede economische baten tegenover ziet staan? Met andere woorden: zou u in kunst en cultuur meer willen doen, als daar gewoon geld uitkomt, dan alleen bezuinigen?

De heer DE JONG: Natuurlijk, als de middelen het toelaten, als er goede plannen zijn, als nut en noodzaak er zijn. Wij zien cultuur als een grote bijdrage aan de Haarlemse economie. En dat is meer dan een rekensom van wat je erin stopt.

Mevrouw HOFFMANS: Misschien moet u onze premier eens een mailtje sturen.

De heer DE JONG: Dat zal ik doen, het is een aardige vent.

Mevrouw HOFFMANS: Dat zou wat mij betreft niet de inhoud van het mailtje hoeven zijn. Hoewel het geen kwaad kan er melding van te maken. Ik zeg het als grapje, maar het is wel een serieuze oproep. Wij zijn hier op cultuur aan het bezuinigen, maar er gaan nog verschrikkelijker dingen gebeuren als het rijksbeleid wordt uitgevoerd zoals het nu wordt voorgesteld.

De heer DE JONG: Het woord verschrikkelijk is geen VVD-woord. Maar ik gaf al aan dat deze wethouder van cultuur in Den Haag voor de Haarlemse belangen aan het vechten is. Voorzitter, ik ga nu echt afronden. De VVD is tevreden over de bereikte resultaten van deze coalitie en van het college in het eerste jaar. En zij ziet tegelijkertijd een aantal zaken waar nu flink een versnelling in moet. Daar kunnen we niet langer op wachten. Dat zijn herijking van de subsidiesystematiek Hof 2.0, parkeerbeleid, schuldreductie, de ring rond Haarlem en het onderhoud van de stad. Genoeg werk te doen om Haarlem krachtig klaar te zetten voor de toekomst.

Mevrouw DE LEEUW: De OPH verbaast zich over de stringente bezuinigingen. Dat de schuldenlast moet verminderen vindt ook de OPH. Maar nu de burger door het Rijk wordt getroffen met bezuinigingen, is het mijns inziens menselijk en sociaal om de pijn in Haarlem wat te verzachten. Door even pas op de plaats te maken. Daarom heb ik onmiddellijk meegestemd in de motie van de gezamenlijke oppositie om even pas op de plaats te maken. Hetzelfde geeft ook de organisaties waar bezuinigd moet worden even tijd om te anticiperen op deze bezuinigingen waardoor ze het waarschijnlijk gemakkelijker op kunnen vangen. In het najaar komen de herzieningen en dan kan een plan van aanpak misschien heel anders uitvallen. Dan hoeft er misschien minder te worden bezuinigd. Dan is het misschien niet meer nodig het zo drastisch te doen. Verder dien ik samen met Haarlem Plus de motie in: Van werkbank naar hangbank. Voor het behoud van de id-banen. Verder maakt de OPH zich ernstig zorgen over het bestand goedkope sociale woningen. De corporaties verkopen en stellen bij naar duurder. Vaak naar sociale koop. We weten allemaal dat mensen met een laag inkomen geen hypotheek kunnen krijgen. Dus: die sociale koopwoningen gaan ook naar de hogere inkomens. Wat blijft er dan over? Gaat u hier werk van maken? Verder hebben we de fietslift en het Paradijsje en zeven andere moties die we ook steunen. Waar we volkomen achter staan. Dank u.

De heer SCHRAMA: Haarlem Plus heeft zowel verleden jaar bij de kadernota als het afgelopen jaar herhaaldelijk gesteld dat er op een aantal fronten een veel te negatief beleid is geschetst. Ik heb een aantal keren het woord doemscenario laten vallen. Het is een citaat dat aardig is om over na te denken. Als je veel tegenwind ontmoet, loop je waarschijnlijk in de verkeerde richting. Er wordt door de coalitie aangegeven dat de kadernota 2012 het ogenblik is om te gaan herijken. In het licht hebben we ook gezegd dat het niet verstandig was om nu al veel energie te besteden aan het nu al willen wijzigen van een aantal dingen. Dat komt volgend jaar wel. De dingen die Haarlem Plus voorstelt zijn dingen die ofwel in 2012 moeten gaan gebeuren, maar nu kunnen beginnen. Of kleine dingen die misschien de moeite waard zijn om uit te voeren. We spreken de hoop uit dat niet alle moties sympathiek, in lijn met onze gedachte, maar in de laatste alinea staat een komma in plaats van een puntkomma, dus wordt de motie niet gesteund. We hopen dat er dit jaar op betere gronden naar moties wordt gekeken. Haarlem Plus heeft steeds constructief willen meedenken, en we hebben gezegd: juichen doen we niet. Dat heeft geresulteerd in het feit dat we een subsidiebesparing hebben gegeven met een sluitende begroting, die als bijlage bij de kadernota zat. Waarin we ook alle argumenten hebben herhaald waarom we op bepaalde dingen wel en niet willen bezuinigen. We hebben op verzoek van de coalitie deze informatie doorgegeven aan hen. Ze zouden deze informatie gebruiken bij eventueel

bekijken wat er mogelijk was. Ik zou iets horen om mee te denken over een amendement, dat laatste is nooit gebeurd. En dat vind ik merkwaardig, als er afspraken worden gemaakt die niet worden nagekomen. Maar dat schijnt in de politiek wel vaker voor te komen. Misschien met name wel als de PvdA die afspraken maakt.

Mevrouw LANGENACKER: Mijnheer Schrama, uw laatste opmerking ontging mij net. Ik wilde al eerder ingaan op uw eerdere opmerking. U hebt inderdaad een aantal besparingen aangegeven. Dat hebt u bij de commissie Cultuur ook al gedaan. Die zijn gewoon meegenomen in het amendement. Als u het amendement van de coalitie goed bekijkt, ziet u daar een aantal dingen die u zelf hebt voorgesteld. Dus dat in het kader van meedenken en samenwerking in de raad.

De heer SCHRAMA: Mijn volgende zin die hier staat zegt: zelfs de coalitie was zeer positief over deze begroting. En tot onze vreugde zien we in hun amendement zaken terug die we hebben aangedragen. We hebben ons sterk gemaakt over een paar zaken, een daarvan is ouderenbeleid. Helaas is daar nog geen nota van, dus daar kunnen we niets over zeggen. Dat verdriet ons zeer, maar we moeten afwachten tot het een keer komt. Ook over cultuur en vrijwilligerswerk. Vandaar dat we dat in een motie hebben aangegeven. De motie Pas op de plaats, daarvan moet ik aangeven dat er is gezegd dat we niet teruggaan, want er zijn afspraken gemaakt met bedrijven en zo. Pas op de plaats betekent gewoon: een plan maken is een ding, uitvoeren is een ander ding. Je kunt het nu goed plannen en pas in 2012 uitvoeren. Dat is een paar maanden delay in de uitvoering, dat kost wat geld. Daar hebben wij bij aangegeven er geld voor te reserveren: kijk er eens goed naar. Dat betekent niet dat we het niet eens zijn met de bezuinigingen, maar dat we gewoon zeggen: wacht even tot je meer weet, dat is alles. Dus ik zou zeggen: lees die motie nog eens goed. Ik hoor in tweede termijn wel wat u ervan vindt. De kadernota inzake kunst en cultuur is een amendement. Ik heb aangegeven wat we aan dingen extra willen hebben en dat staat in de bijlage, ze zijn al een aantal keren genoemd. Datzelfde geldt voor de kadernota inzake vrijwilligers. Een apart punt wat ik wil memoreren is Laat de Zingende Zaag niet verstommen. Belangrijk is een paar dingen. Ik merk in discussies dat een aantal dingen niet helemaal duidelijk zijn. Een is: in de raad is in 2008 gesteld dat de Zingende Zaag belangrijk is voor Haarlem Cultuurstad. Dat zijn woorden die uit de motie komen. De Zingende Zaag wordt geprezen omdat hun uitgaven worden gedaan binnen kunst en cultuur in Haarlem. Derde belangrijk punt: het zou een groot verlies zijn als de Zingende Zaag door financiële nood gedreven zich zou moeten richten op andere steden en zo van de Haarlemse cultuur zou vervreemden. Je moet er niet aan denken als de Zingende Zaag gevraagd wordt in Amsterdam voor een luttele 5000 euro, om een mooi boek te maken over Amsterdam. En dat Haarlem daarmee een uitstekende exponent en reclame voor de stad verliest. Vandaar dat we voorstellen dit gewoon met een luttele subsidie van 3800 euro te blijven steunen. Maar goed, de motie ligt er en u kunt er zelf naar kijken.

Mevrouw LANGENACKER: Wat maakt dat Haarlem Plus specifiek deze subsidie er uithaalt, de Zingende Zaag, en daar zo'n pleidooi voor houdt? Er is ons gevraagd wat de overwegingen zijn om deze organisaties in het amendement naar voren te trekken. Kunt u daar iets over zeggen?

De heer SCHRAMA: Een heleboel dingen die we als Haarlem Plus hebben voorgesteld, zijn door jullie in het amendement gedaan. Deze specifiek niet, vandaar dat ik erop terugkom. Ik doe gewoon dingen ... Een ander punt van de VVD: als je wilt investeren moet je het ook doen, als het belangrijk is. Ik heb een motie: Vangnet voor cultuurpodia. Immers, de voorgenomen bezuinigingen in de cultuursector kunnen een dramatisch effect hebben op de Haarlemse cultuurpodia. Met name de Toneelschuur, de Philharmonie, subsidievermindering voor Holland Symfonia, kunnen dusdanige kortingen tegemoet zien dat hun voortbestaan gevaar gaat lopen. En dat zou niet alleen voor de Haarlemse burgerij maar ook voor de Haarlemse economie ernstige gevolgen kunnen hebben. Daarom stel ik voor dat het college geen geld geeft, maar een reservering maakt van een paar miljoen voor opvang. Dus als in de komende tijd een van die centra er niet in slaagt zichzelf te bedruipen

en failliet dreigt te gaan, dat we dan een buffer hebben waarmee we kunnen helpen in onweertijd. Wat misschien niet nodig is, maar als het nodig is hebben we een reservering gemaakt en kunnen we het doen. Dan hebben we een vangnet klaarliggen en dat is voor die podia een heel goede zaak. Ik heb al aangegeven waar die reservering vandaan kan komen. Mevrouw LANGENACKER: Wilt u daarmee niet gewoon die bezuinigingen die nu landelijk op ons afkomen, betalen vanuit onze eigen gemeentelijke pot? Daarmee zal het Rijk zeggen dat er voldoende financiële middelen zijn ...

De heer SCHRAMA: U begrijpt mij niet. Ik heb gezegd: ik zal het kort herhalen, ze zullen aan de hand van de bezuinigingen die ze opgelegd krijgen, moeten kijken naar mogelijkheden om er invulling aan te geven. Daar zijn ze druk mee bezig. Dat kan een tijd duren, voor ze de zaak hebben georganiseerd en geheroriënteerd. In die tijd kunnen wij hen misschien helpen, als ze een paar jaar nodig hebben om die buffer te overbruggen. Dan hebben we een krediet klaarliggen voor ze. Op die manier geven we gewoon steun. Dus we gaan het niet gewoon terugdraaien, gewoon als een vangnet voor problemen, zo bedoel ik het.

Mevrouw LANGENACKER: Ik constateer dat u de landelijke bezuinigingen met lokaal geld wilt compenseren.

De heer SCHRAMA: Ik zeg alleen dat ik het belangrijk vind dat Haarlem deze podia blijft houden. Dat is belangrijk voor de cultuur, voor de toeristenstroom, voor ons allemaal. Je moet het Haarlemse belang soms steunen. En dat is een van die dingen die ik vraag. Je kunt het met me eens zijn, dan zijn we klaar. Een volgende motie is over de unilocatie. Dat is een groot probleem. We hebben discussies gehad over de Langegrachtsituatie. En we zijn nu bij een situatie dat we stilstaan. Haarlem Plus heeft een voorstel: de mensen die nu overlast hebben moet je een einde geven en een vooruitzicht bieden. Want het gaat maar door. Ik zou willen voorstellen deze mensen tot 31 december dit jaar deze overlast te besparen. Dat betekent dat je een overbrugging moet creëren en dat kun je tijdelijk doen. Met een tijdelijke overbrugging kun je ruimer in je voorwaarden zitten. Dat zou best in de Waarderpolder kunnen zijn, dat kan in het Spaarne zijn, in een schip. Het kan anders ingevuld worden om een tijdelijke opvang te creëren, waarmee je gewoon de mensen een onderdak geeft en op je gemak kunt uitkijken naar een geschikte locatie voor de unilocatie dan wel voor meer locaties. Dat zou iedereen lucht geven, de omwonenden zijn er eindelijk van af en wij krijgen lucht om een tijd te zoeken naar een goede locatie. De motie is ingediend namens Actiepartij, OPH en Haarlem Plus.

Mevrouw KOPER: Volgens mij heeft wethouder Hagen er ooit zijn zolder voor aangeboden.

De heer SCHRAMA: Als u denkt op deze manier grappig te kunnen doen ... Ik denk dat iedereen begrijpt dat het een zaak is die ernstiger is dan u nu suggereert. Mijn volgende is een amendement: een investering in badmintonhal Duinwijck, ingediend ook door Actiepartij en CDA. Belangrijk is dat investeringen die gepland waren voor de badmintonhal zijn teruggedraaid, dat wij met HFC Haarlem, die failliet is, een club verliezen die we niet hoeven te sponsoren, en als je kijkt naar andere steden, die hebben er nog steeds grote zorgen aan, kijk maar naar Breda en andere steden. Nu Duinwijck recent de Europese cup heeft gewonnen, een heel goede prestatie, betekent het dat ze volgend jaar de cup moeten verdedigen. En dat moeten ze doen in een hal die toch eigenlijk totaal een topclub onwaardig is. Ik vraag dus een voornemen om deze situatie te verbeteren en ik heb aangegeven hoe we geld kunnen creëren. Een laatste: dat zijn twee moties. Die zijn misschien merkwaardig. Ik wil voorstellen de WOZ later te maken. Waarom namelijk? Het blijkt namelijk dat de WOZ als die omhooggaat, een korting geeft op de algemene uitkering. We krijgen minder geld van het Rijk. We zijn er dus bij gebaat als die WOZ lager is. De burgers zijn erbij gebaat, want door een lagere WOZ krijgen ze een lager huurwaardeforfait. En hoeven ze dus minder inkomstenbelasting te betalen. Het is dus een win-winsituatie om de WOZ te verlagen ...

De heer KRUISMAN: Mijnheer Schrama, de WOZ-waarde of de opbrengst?

De heer SCHRAMA: De waarde is de basis voor de opbrengst. Dus de waarde moet lager, dat is de basis voor de korting. Dus hoe hoger de WOZ, hoe meer korting we krijgen, dus hoe minder we netto overhouden van het Rijk. Die WOZ moet dus laag zijn. Dat kun je in de uitkeringssituatie bij de btw de btw hoger maken, om gelijk uit te komen.

De heer KRUISMAN: Ik snap u, maar u slaat de plank geheel mis. Haarlem mag niet zelf de hoogte van de WOZ bepalen. Daar zijn landelijke regels voor; deze discussie is niet nodig.

De heer SCHRAMA: Ik ben het niet met u eens. Als je de WOZ als individu aantrekt, komt men kijken hoe hoog die kan zijn ... Men is gemeentewijs gebaat bij zo'n hoog mogelijke WOZ, en we kunnen gewoon zeggen dat aan de hand van de moeilijkheden met huizenprijzen, die gezakt zijn ...

De heer MARSELJE: U wilt dus eigenlijk fraude plegen door panden lager in te schatten dan ze werkelijk waard zijn?

De heer SCHRAMA: Geen fraude plegen, ik geef aan dat de WOZ-waarde zo laag mogelijk als reëel is in te schatten. Er is een marge, een bandbreedte ...

De heer MARSELJE: Maar dat doen we toch al?

De heer SCHRAMA: Dat betwijfel ik. Ik geef het daarom aan de wethouder door, om het te beantwoorden. Daarmee zouden we geld creëren, te gebruiken voor de laatste motie: afvalstoffenheffing voor eenpersoonshuishoudens. Wat we willen doen is zowel de meerpersoonshuishoudens als de eenpersoonshuishoudens een korting geven op de afvalstoffenheffing. Dat kost geld, maar dat kun je financieren uit de meeropbrengst van die WOZ. Dat was even mijn verhaal; ik kom erop terug in de tweede ronde.

De VOORZITTER: Er zijn twee partijen die vergeten zijn een motie in te dienen. We moeten soepel zijn, mits u er niet een heel verhaal bij gaat houden.

De heer SNOEK: Ik heb het bij interruptie al gedaan. De motie Aflossing schuld had ik niet ingediend, dus bij dezen. Ik zal haar in tweede termijn nader toelichten.

Mevrouw LANGENACKER: Wij hebben een motie die is blijven liggen, van afgelopen donderdag. De motie Fietsenkelder is voor iedere fiets. Die willen we graag alsnog indienen bij de kadernota.

De VOORZITTER: Dat was het? Dan schorsen we de vergadering tot woensdag half 8. Tot dan en slaap lekker.

Einde vergadering: 23.10 uur

Aldus vastgesteld in de vergadering van (in te vullen door de griffie)

Griffier

Voorzitter